

# ABOVE RUBIES

[www.aboverubies.org](http://www.aboverubies.org)

Issue number: Seventy-one

Strengthening Families Across The World



## In this Issue:

Computers and Children

Life Education

Morning Sickness

The Family Charge

Nursing Baby Stories

Staying in Love

Wayward Children

To receive weekly  
**encouragement,**  
send a blank email to  
[subscribers-on@aboverubies.org](mailto:subscribers-on@aboverubies.org)

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <[aboverubies@ntlworld.com](mailto:aboverubies@ntlworld.com)>  
Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

## **Več o reviji Above Rubies**

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) „Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri.“ (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

## **ABOVE RUBIES**

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: [www.aboverubies.org](http://www.aboverubies.org)

**UREDNIK:** Nancy Campbell

**POSTAVITEV:** Duane Dominy, Dominy & Associates, [duaenad@excite.com](mailto:duaenad@excite.com)

**TISK:** McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA

**NASLOVNICA:** Sestra in brat: Annalise (4) in Josiah (2,5)

Saladine, Perth, Avstralija

Prevod: Marjan in Barbara, [marjan.savli@gmail.com](mailto:marjan.savli@gmail.com), Škofija Loka, oktober 2008

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

# Above Rubies

[www.aboverubies.org](http://www.aboverubies.org)

Številka: enainsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

## Kazalo vsebine

Iz našega v vaš dom.....	4
Moj najljubši sadež!.....	7
Računalnik in otroci.....	9
Učenje za življenje!.....	11
Ritem materinstva.....	15
Jutranje slabosti.....	16
Moja pot neplodnosti.....	18
Srečna bolj kot kdajkoli?.....	20
Ali bo on spoznal drugačnost?.....	22
Komu vi sledite?.....	24
Odgovornost družine.....	25
Moj otročiček.....	28
Jezus je Svoje življenje dal Zate!.....	29
Zgodbe o dojenju.....	30
Nosečnost in ledvični kamni.....	42
Padec ven iz ljubezni.....	46
Reke radosti.....	48
Svojeglav otrok? Obstaja upanje!.....	50
Rojen v 28 tednu!.....	52
Domovi radosti!.....	56

## Iz našega v vaš dom

*Slika: Naše nove hčere – Sapphire, Mercy in Psalmody.*



*Slika: Dobrodošlica Psalmody, ko je prispela iz Liberije.*

*Slika: John na levi – velik nasmeh, ko je prispel na Nashvillsko letališče. Ponovno snidenje z njegovim posebnim prijateljem Jabinom, Sereninim sinom.*



*Slika: Dobrodošli v mojo pisarno Above Rubies. Telefon ne preneha zvoniti in vnuki so povsod okoli. Chalice, Vision, Cedar in Engedi Allison, vsi se oklepajo babice (Nanny).*

*Slika: John dela z svojim očetom.*

*Slika: Rashida (Evangelinina hčerka) in Meadow (Pearlina hčerka) v pisarni Above Rubies se pretvarjata, da sta babica (vsi moji vnuki me kličejo Nana ali Nanny).*



*Slika: Naše prijazne pomočnice pri Above Rubies, ki so mi trenutno pomagale v pisarni – Ellen in Sarah Wyman, Julie Dick, Lauren Torres in Emilee Rowland. Fotografija je nastala na naši terasi, ki se ovija okoli tega velikega drevesa. Naš dom smo postavili na to točko, da smo lahko zgradili teraso okoli drevesa. V času, ko je bila z nami, je bila Lauren naša fotografinja in večino fotografij v tem uvodniku in v Sereninem članku je fotografirala ona.*



*Slika: Spoznajte Duane Dominy, njegovo ženo Catherine in njune otroke, Alexandria, Anna in Aaron-a. Duane se zadnjih nekaj let – doslej 14 izdaj - ukvarja z oblikovanjem in pripravo za tisk revije Above Rubies.*



Sedaj smo se vkrcali na novo pustolovščino življenja. Po vzgoji najinih šestih otrok in blagoslovu 34 vnukov, sva pričela ponovno! 26. marca je Colin pripeljal domov tri od štirih otrok iz Liberije v zahodni Afriki – Johna, Psalmody in Sapphire, vse starosti 16 let. V našo družino so prinesli življenje in mi jih zelo ljubimo. Seveda, to je zanje izziv in izziv za nas, da jih naučimo postati del družine, nekaj kar nikoli prej niso doživeli. Toda to je Božja ljubezen za vse otroke – da odraščajo v družini. Družina je prostor, katerega

je Bog namenil za učenje in vzgojo otrok v Njegovi ljubezni in po Njegovih poteh.

Tukaj okoli življenje nikoli ne postane dolgočasno. Komaj smo imeli čas nastaniti nove otroke, že se je pripetila nova drama. V ponedeljek zvečer smo pristrčno sprejeli otroke; v torek ponoči so zaradi krvavitve Sereno v naglici odpeljali v kliniko za ženske (Women's Centennial) v Nashvillu. Noseča je bila šele 33 tednov. Poskušali so ustaviti porodne popadke, toda niso bili uspešni. V sredo zjutraj sem morala zapustiti otroke, da sem bila lahko s Serene, medtem ko je rojevala s popadki. Bog je bil dober in imela je lep, naraven porod in četudi nedonošen je Shepherd Colin tehtal 2,58 kg. V inkubatorju je bil dva tedna in mu sedaj gre zelo dobro. Ona ima komaj 30 let in Shepherd je njen enajsti otrok! Ne, ni pričela tako mlada – šest je posvojenih iz Liberije.

Selah in Kula (njuni dve najstarejši posvojeni hčerki) sta prevzeli njene zadolžitve, medtem ko je bila Serene v kliniki. Dom sta ohranili čist in urejen, kuhali sta vse obroke in pazljivo skrbeli za mlajše otroke. Krasni dekleti.

Evangeline je 19. aprila rodila majhno deklico (njunega devetega otroka). Še vedno čakava, da nama povesta njeno ime! Upam, da ga bomo do naslednje izdaje že vedeli! Imela je zelo hiter in čudovit porod in od takrat bolj kot kdajkoli cveti od energije. Obe dekleti naj bi rodili v maju, tako da sem v maju prosta vseh govorniških obveznosti. Namesto tega sta obe rodili aprila! Dojenčka sta prispela takrat, ko sta bila pripravljena!

Najina tretja posvojena hči, Mercy (15 let) je iz Liberije prispela 24. maja. Od desetih otrok je ona sedaj moj otročiček!

Šest novih otrok v zadnjih nekaj mesecih! Kakšna radost! Težko je izraziti blagoslov katerega čutim. Kadarkoli čez dan pogledam naokoli lahko vidim enega ali več mojih čudovitih otrok ali vnukov, katere imam zelo rada. Zagotovo ni večje nagrade, kot so otroci. Ni čudno da [Psalm 127](#) (KJV) pravi: „Srečen, srečen je mož, ki ima svoj tul napolnjen z njimi.“ Da, tako je prav. Hebrejska beseda v Pismih za 'blagoslovljen' (blessed) je beseda, ki se uporablja samo v množini. Lahko bi prevedli 'dvojno srečen' ali 'srečen, srečen.' Več otrok kot imamo, več radosti doživimo! Toda ni vedno kipeča radost. Starševstvo je izziv. Življenje je izziv. Je trdo delo. Toda, ko smo soočeni z izzivi, iščemo Božjo modrost in izlivamo ljubezen, čeprav se ne počutimo da bi ljubili in žanjemo nagrade radosti.

Ljubezen je čudovita stvar. Je Božja stvar. Ko mi ljubimo, se sproščajo občutki ljubezni. Ljubezen povzroči ljubezen. Na drugi strani je sovraštvo negativna stvar. Sovraštvo povzroči sovraštvo. Kot matere imamo moč, da v naše domove izlivamo ljubezen ali sovraštvo. Nek pisatelj je rekel: „Če majhen košček ljubezni ni dovolj, povečaj odmerek.“ Zdravilo za neučinkovitost majhne ljubezni je, da izlijemo več ljubezni. Kitajski pregovor pravi: „Ne poskušaj se h gorečemu kupu sena postaviti s skodelico vode!“ Velikokrat moramo izliti vedra ljubezni.

Namesto umirjanja in olajšanja življenja, smo bolj zaposleni kot kdajkoli. In življenje je bolj napolnjeno kot kdajkoli. Z našimi dragimi pomočnicami pri reviji *Above Rubies* ki živijo z nami, okoli naše mize nikoli ne sedi manj kot deset ljudi

(velikokrat jih je več). Različna slavnostna glasba se izliva iz vsake sobe – Johnove sobe, sobe naših deklet in sobe naših pomočnic. Dom je napolnjen s slavljenjem Gospoda. Pozabite na tišino! Toda ne bi mogli biti srečnejši!

Za naše nove otroke je bil prejšnji konec tedna razburljiv. Psalmody je svoj rojstni dan praznovala z svojimi novimi sestričnimi in prijateljicami, ki so pri njej prespale (John je s svojimi bratranci odšel v grmovje!) Psalmody je načrtovala svoj jedilnik in ga tudi sama skuhala – afriško hrano, seveda!

Na našem domu je življenje polno praznovanj. V ponedeljek smo pričeli s spominskim dnevom ([Memorial Day](#)) ter zunaj na travniku z družino in prijatelji pekli na ražnju. Ne vem več koliko ljudi je bilo z nami, toda imeli smo 14 Liberijskih otrok, ki imajo sedaj družine in jim lahko rečejo, da so njihove. To je bil čudovit čas zabave in druženja in večer se je zaključil s petjem in plesom na afriško glasbo.

Nocoj je še ena zabava. Moje drage *Above Rubies* pomočnice so za praznovanje mojega rojstnega dne pripravile jed iz bližnjega vzhoda. Ne povem vam, koliko let imam!

Na zadnji platnici boste opazile reklamo za DVD serijo 'Obnovitev Božjih načrtov za ženske.' Preko teh DVD-jev lahko pridem v vaš dom in vam spregovorim v zasebnosti vaše dnevne sobe. Za poslušanje vas čakajo štiri različna sporočila. Mogoče boste k vam domov ali v vašo cerkev povabile celo nekaj žensk z namenom imeti dan za seminar. Enkrat ob koncu lahko na primer pripravite srečanje. Na vaš dom lahko povabile ženske in si ogledate eno sporočilo DVD-ja in potem skupaj obedujete, ter se družite druga z drugo in se pogovorite o tem sporočilu. Tako se lahko zbirate štiri tedne in tako slišite štiri sporočila. Za samo 20€ lahko blagoslovite in vplivate na toliko žensk! Kakšna priložnost. Bralci preko luže lahko DVD-je naročite preko PayPal-a.

Angela Decoteau piše: „Iskale smo preprost način, da bi delile Nancyjinino učenje z ženami iz Louisiane in nekaj prijateljicami. Odločila sem se uporabiti DVD 'Obnovitev Božjih načrtov za ženske.' V nekaj dneh smo v lokalni cerkvi rezervirale prostor in povabile žene. Majhen prispevek je pokril naše stroške, kosilo in Nancy-jino knjigo 'Moč materinstva.' Nekaj tednov kasneje so se željne ženske in hčere zbrale, da slišijo Božji plan zanje. Prišle so iz cele države. Imele smo prijeten dan obiskov, hrane in skupnega učenja. Mnogo žena je izrazilo svoja navdušenja nad to priložnostjo, da so slišale to učenje. To je bila najlažje konferenca, kar smo jih doslej organizirale!“

In sedaj imamo tudi posebno serijo DVD-jev za moške, imenovano „*Patriarhi 21. stoletja!*“ Govori moj mož Colin. Vsi moške bodo navdihnjeni in izzvani. Še enkrat, ti štirje DVD-ji so lahko uporabljani za osebno spodbudo, kot tudi za moške skupine in seminarje.

Tukaj je še nekaj dodatnih koščkov od tisočih, katerih sporočila prejemamo...

„Revija *Above Rubies* je spremenila moje mišljenje in srce. Starejše izdaje hranim blizu pri roki, da me opomnijo, da vztrajam.“

„Kadar prispe *Above Rubies* z mojimi otroci postanem vznemirjena. Skupaj jo preberemo, stran za stranjo in nad fotografijami ooh-amo in aah-amo.“

„Bila sem delavno dekle in nisem razmišljala, da so otroci zame. Ko sem postala noseča, nisem nameravala temu otroku dopustiti, da prekriža poti mojega socialnega in delovnega življenja. Z možem sva hotela biti prepričana, da ta otrok ne bo oviral najinega stila ali zapovedoval večje spremembe najinemu načinu življenja. Vedela sva, da bova imela rada najinega otroka, toda bila sem prepričana, da ne bom ena od tistih slabotnih žena, ki so se zaradi svoje družine odrekle svojemu življenju. Ta tip žena sem podcenjevala. Ne vem kaj je bilo (verjetno molitve mojih staršev in tašče), toda s svojim možem sva tekom devetmesečne nosečnosti doživela OGROMNE spremembe srca. Naredila sem največji 180 stopinjski obrat v mojem življenju. Bog na meni še vedno dela in sedaj sem ponosna mamica, ki je ostala na domu in ki ljubi darilo moje dragocene majhne deklice ter vsako minuto katero jo preživimo skupaj. Z možem sva našla novo izpolnitev življenja, ne več v najinih družabnih večerih izven Dallasa, temveč v večerih preživetih v pripravi juhe in vročih, z maslom namazanih kolačkah za najino hčerko v njeni otroški kuhinji!“

„Vsakokrat ko izvlečem revijo *Above Rubies*, njene besede prinesejo resnično božanje moji duši.“

„Rada imam *Above Rubies*, čeprav moram priznati, da me je šele postopoma tako prevzela. Najprej je bila videti tako radikalna, toda menim, da sem tudi sama postala radikalna! Sedaj s svojo sestro in mojo prijateljico drug drugo vzhičeno kličemo, ko prejmemo vaš izvod. Ljubosumna sem, če onidve njun izvod dobita dan pred menoj. Služi za spremembo naših src k otrokom.“

„Branje zgodb o vaših otrocih, njihovih posvojitvah in družinskem mišljenju je tako spodbudno, izzivajoče, navdihujoče in osvežujoče!“

Naj Božja ljubezen napolni vaše srce in vaš dom.

## NANCY CAMPBELL

Primm Springs, Tennessee, ZDA

## Moj najljubši sadež!

Kateri je vaš najljubši sadež? Mislim, da imam rada vsakršno sadje, katerega je ustvaril Bog, toda tukaj je eden, ki je meni najbolj priljubljen. Prvič sem ga odkrila, ko sva se z mojim možem davnega leta 1963 odpravila kot misijonarja na Filipinske otoke. Nekateri od vas mogoče takrat sploh še niste bili rojeni!



Medtem, ko sva bila tam, so nama predstavili [mangosteen](#).

Imenujejo ga 'Kraljica sadja.' Mangosteen ima v sebi bele krljke zaščitene v trdi vijoličasti lupini. Ti beli krljki so neverjetno okusni. Ko sem jih jedla, sem se

počutila kot da sem v nebesih.

S Colinom prav tako preživljava čas službujoč v Maleziji in Singapuru. Vsakokrat ko greva, upam da je sezona mangosteena, da bi lahko ponovno okusila delček nebes. Nedavno sem naletela na zdrav dodatek narejen iz mangosteena. Ker je to moj najljubši sadež, sem bila takoj zainteresirana. Mangosteen jem zaradi božanskega okusa in nisem imela pojma kako čudovito vpliva na zdravje.

Četudi ta v ustih-topeči se sadež vsebuje mnogo hranil, je mož iz Kanade ugotovil, da je bila zunanja vijolična lupina imenovana semenski mešiček uporabljena (z mletjem in izdelavo kaše) za vse tipe bolezni in bolečin. Semenski mešiček je grenek in ni tako okusen kot krlji v notranjosti, toda naredili so recept, ki združi vse dele mangosteena s samo nekaj drugimi jagodami in sadjem v prijeten sok. Z združevanjem XANthones in manGOsteen so ga imenovali XanGo.

Semenski mešiček mangosteena vsebuje preko 40 xanthonov, ki so najmočnejši doslej odkriti antioksidanti na našem planetu. Znanstveniki so odkrili, da obstaja 200 xanthonov... večina v nespremenljivih oblikah in semenski mešiček jih vsebuje 40 od teh. Xango je iz okoli 85% mangosteena, preostale sestavine soka so kombinacija drugih čistih sadežev, dodanih za izboljšanje okusa in odstranitev grenkobe.

Ker je to moj najljubši sadež in sem sedaj odkrila da je močan antioksidant, sem ga pričela redno jemati. Razmišljala sem, da bi tudi vam povedala o tem. Lahko ga je jemati in tudi vaši otroci ga bodo imeli radi. Za dvig imunskega sistema in vzdrževanje zdravja ga vzemite samo pol decilitra dnevno. Za preprosto pitje je preveč dragocen.

Nek oče mi je povedal zgodbo o svojem sinu, kateremu so pri osmih mesecih diagnosticirali napako v rasti. Pri desetih mesecih si je nakopal bolezen [RSV](#) (respiratornega sincicijskega virusa) in je moral mesec dni uporabljati razpršilec s hormonskim zdravljenjem dihanja. Pri petnajstih mesecih je imel vročni napad, ki je povzročil padec belih krvnih teles in je tako potreboval krvne transfuzije. Brez kakršnegakoli izboljšanja je pregled kostnega mozga dokazal, da se celice neutrofilec ali otroške bele krvne celice ne proizvajajo. Njegov imunski sistem je bil tako opustošen, da je potreboval 1-3 krat tedensko injekcije [Neupogen](#)-a, katere vsaka stane 250\$. Razvili so se mu tudi izpuščaji in veliko alergij na hrano. Zdravnik je postavil diagnozo celiac disease in izpuščaji (eczema).

Potem so odkrili mangosteen-ov sok. Raven belih krvnih celic se je dvignila na sprejemljiv nivo. Izpuščaji in alergije na hrano so izginili. Njegov hematolog je rekel: „Še naprej mu dajajte ta sok!“

Jason Haks govori o svojem majhnem fantu, kateremu so diagnosticirali avtizem ([Autism Spectrum Disorder](#)). Ni imel očesnega kontakta, ne zmožnosti za igranje z igračami ali reagiranja na svojo sestro, brez zmožnosti gledanja naravnost v televizijo. Ni mogel ubogati navodil ali da bi ga lahko vsaj malo izvežbali. Zaradi slabe napetosti mišičnih tkiv je bil prešibak, da bi veliko hodil.

Z odkritjem mangosteen-ovega soka, ga je Jason pričel dajati svojemu otroku.



Sledilo je takojšnje izboljšanje v govoru in družabnem medsebojnem sodelovanju. Z biomedicinskim pristopom k Adamovemu avtizmu so k dieti dodali encime, določene vitamine in minerale in Adamovo stanje se še naprej izboljšuje. Sedaj se igra z igračami, svojo sestro, osredotoči se na televizijo, zaposli se v medsebojnem očesnem kontaktu. Je krepak ter odločen in se neutrudno vozi po dvorišču na svojem kolesu. Jason pravi: „Mangosteen-ov sok je bil bistveni del njegovega okrevanja in verjame, da bo še naprej temelj njegovega okrevanja v prihodnosti!“

XanGo ne boste našli v prodajalnah na drobno. Prodajajo ga samo neodvisni prodajalci. Pridružila sem se jim zato, da sem ga lahko ceneje kupila. Kakorkoli že, nimam časa da bi se zapletla v prodajo drugim, toda če bi vi in vaša družina želeli biti blagoslovljeni s tem osupljivim izdelkom lahko navežete stik z Lindo Lang, Taro Ritz ali Florence Hamel. Najbolje preko e-pošte [powerfulljuice@aol.com](mailto:powerfulljuice@aol.com) ali telefonirajte Lindi na 615-414-4403 ali Tari na 612-799-9013.

Ne pozabite jim povedati, da ste o tem prebrali v *Above Rubies*. To bo pomagalo vam in meni!

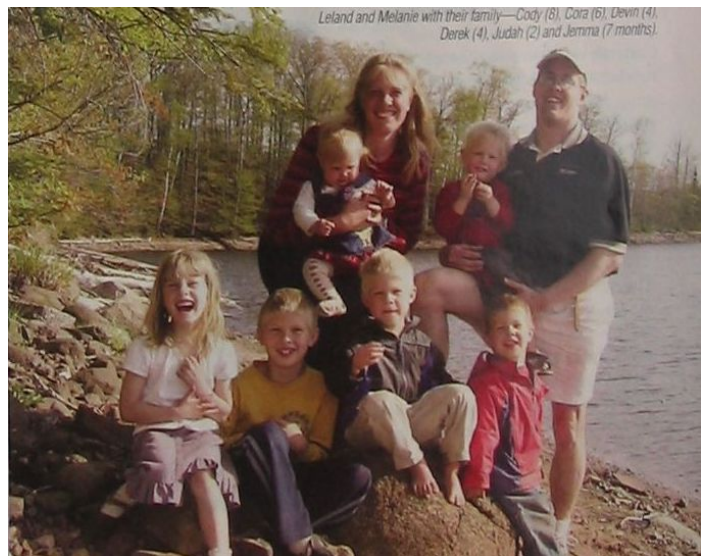
## NANCY CAMPBELL

### Računalnik in otroci

*Slika: Leland in Melanie z njuno družino – Cody (8), Cora (6), Devin (4), Derek (4), Judah (2) in Jemma (7 mesecev).*

*Slika: Cody in Derek poleg računalnika.*

Računalniki so lahko pomembno orodje, katerega naši otroci uporabljajo, še posebno če ga uporabljajo v plemenite izobraževalne namene! Ko so bili moji otroci majhni, sem bila potegnjena v kupovanje mnogo 'izobraževalnih programov.' Imeli smo predšolske programe *Jumpstart Preschool* in *Reader Rabbit*. Moji otroci so jih imeli radi in prepričana sem, da so se od njih nekaj naučili. Toda lahko nas zasvojijo in spoznala sem, da v času odmerjenim za računalnik otroci potrebujejo te dražljaje zabave. Njegovo uporabo sva vedno težje nadzirala in pogosto je bilo bolj zabava kot učenje.



Med branjem knjige Steva Maxwella imenovane [Priprava sinov](#) sem prebrala njegov namig o omejevanju računalniške rabe samo na stvari, ki so resnično izobraževalne. Odstranili smo naše zabavne izobraževalne programe in najinim otrokom dovolili uporabo standardnih računalniških programov, ki so prišli z nakupom računalnika – Microsoft Paint, Home Publishing in Word. Rezultati so bili odlični!

Moj osemletnik je pravkar končal s pisanjem svoje druge knjige na računalniku. Obe sta njegov lasten izdelek z naslovom: '*Radovedni Gregor.*' Uporablja naš Home Publishing program in vnaša slike katere dobi iz galerije slik ali iz interneta. Njegova zadnja knjiga je bila dolga 12 strani z zadovoljivo dolgo zgodbo in veliko slikami.

Prav tako je postal precej dober tudi pri uporabi programa za risanje. Ve kako se v njem odpre fotografija, kako se popravlja fotografijo, jo shrani in kako se jo vnese v program. Pojdite na [www.google.com](http://www.google.com) in kliknite na Slike ter vtipkajte ime vaše slike. Seveda morate biti kot starši prisotni prav poleg njih in oprezati za neprimernimi stvarmi na internetu, oziroma morate imeti resnično dobre internetne filtre.

Potem ko je dobil sliko konja na internetu, jo je v programu za risanje odprl in na konjskem hrbtu 'narisal' Radovednega Gregorja. Nato je sliko vnesel v svojo 'knjigo.' Čemu bi šli skozi tone delovnih zvezkov in programov za jezikovni pouk, če se lahko s tem načinom šolanja nauči več? Ne samo da se nauči računalniških veščin, temveč tudi pripovedovanja zgodb, črkovanja, tipkanja in izkušenj z oblikovanjem! Sedaj namerava svoje prihranke hraniti za nakup lastnega računalnika, ker se pri nas vsi borimo za čas na računalniku.

Eden od mojih štiriletnih dvojčkov ima prav tako rad računalnik. Zelo RAD riše v programu za risanje in tipka v *Microsoft Word*-u. Pred kratkim se je sam naučil števil do 100 (s štetjem in sledenjem naslovov Svetopisemskih poglavij.) Potem sem ga našla tipkati števila do 100 (brez presledkov) in tipkati abecedo od A do Z. To ga je naučilo velikih črk, kot je tudi tipkovnica v velikih črkah. Nekega dne je poskušal natipkati abecedo v obratni smeri. Sedaj nas prosi, da mu povemo kako se črkuje besede, da jih lahko natipka v program. Verjetno se bo sam naučil brati!

Ne baham se s tem, temveč spodbujam starše, da omejijo čas v katerem njihovi otroci uporabljajo 'zabavne' tipe programov na računalniku in jih naučite resničnega računalništva.

Spodbujajte svoje otroke, da se nauče tipkati. Za izdelavo vizitk, člankov, zgodbic, itd, uporabite program za domače založništvo. Pustite jih da 'ustvarjajo' v programu za risanje. Dovolite jim, da vnesejo slike iz digitalnega fotoaparata na papir in jih natisnejo. To kar se naučijo so zanje pomembne veščine. Imam program *PaintShop Pro*, ki je za obdelavo slik precej težaven. Pred kratkim sem se odločila, da prenesem svojemu sinu nalogo učenja vseh različnih stvari, katere se lahko s tem programom naredi. Potem me bo lahko ON učil, kako se lahko program boljše uporablja!

Medtem ko vse to delajo bodo natisnili na TONE izdelkov! Toliko tiskanja lahko postane drago in hvaležna sem, da sami polnimo kartuše z barvami.

## MELANIE CHRISTENSON

Mason, Winsconsin, ZDA  
[melanie@encoreink.com](mailto:melanie@encoreink.com)

Christensonova spletna stran za polnjenje kartuš se nahaja na strani [www.encoreink.com](http://www.encoreink.com). Na tej spletni strani, Melanie ponuja tudi brezplačen program za učenje tipkanja v meniju Izobraževanje na domu/Družina.

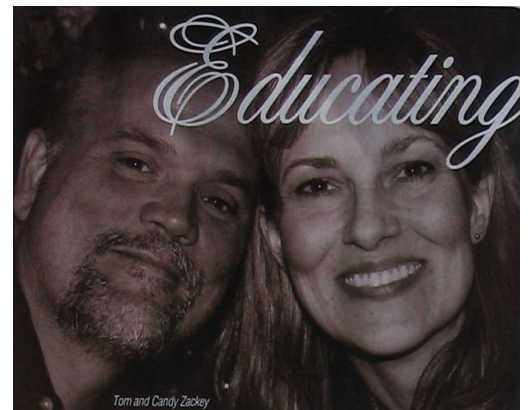
## Učenje za življenje!

*Slika: 17 Zackey-jevih otrok: Jack (21), Rachel (19), Jordan (18), Chelsea (18), Ethan (16), Heretta (16), Hannah (16), Nicole (15), Thomas ml. (13), Maura (13), Peace (12), Clay (12), Caleb (11), Charlea (9), Hawa (9), Olivia (5) in Cecilia (3).*



*Slika: Tom in Candy Zackey*

Za veliko mizo pogrnjeno s svetlo obarvano afriško tkanino sem v naši šoli obkrožena z svojimi otroci. Računalnik za pisalno mizo pravi naši hčerki Peace stari 12 let: „Predrzen... nikoli ne bodi predrzen do svojih staršev,“ medtem ko se prebija skozi urjenje pravilnega črkovanja. Maura (tudi 12) sedi in sanjari s pogledom skozi okno, namesto da bi brala svojo prirodoslovno knjigo in Heretta (15) potrpežljivo čaka da preverim njeno prirodoslovno nalogo in medtem opazuje preko Peace-jine rame.



Caleb (10) in Lawson (12) za veliko mizo delata svoje matematične naloge. Hannah dela na bližnjem prenosnem računalniku in skrbi za [Children Concerned's](#) (skrb za posvojene otroke iz Liberije) e-pošto. Nikki je prost in preverja ali pralni in pomivalni stroj še vedno delujeta. Thomas piše pismo v tišini svoje sobe. Charlea je končala s svojim poukom in je prosta, ter se igra s tremi najmlajšimi. Rachel se prav tako močno trudi pri opravilih [Children Concerned's](#).

Poglejmo – tu jih je trinajst; Jack (21), Jordan (18) in Chelsea (17) zunaj kosijo travo, Ethan (15) pa dela z mojim možem Tomom.

Takšen je videti prizor povprečnega dopoldneva v našem domu. Ura je že skoraj deset... pomivalni stroj je odbrenčal, kuhinja je očiščena in večerni obrok se odtaja na polici (za kosilo bodo ostanki prejšnjih obrokov), kopalnica in spalnice so snažne in delo tega dne je napisano na suhi-izbrisljivi deski. Vsak otrok je pooblaščen, da dela primerno svojim sposobnostim; na grobo eno uro dela.

Kmalu se bomo zbrali v dnevni sobi in prebrali Božjo besedo ter molili. Trenutno si utiramo pot skozi Razodetje. Otroci po vrsti naokoli po sobi preberejo enega do tri verze odvisno od njihovih sposobnosti. Temu posvetimo okoli 45 minut; potem molimo. Kasneje na glas preberem poglavje knjige. Danes bom pričela s starim priljubljenim [Appointment in Jerusalem](#) (op. prev.: Zmenek v Jeruzalemu, avtor: Derek Prince) (Telefon zvoni, toda pustimo ga, da se klic preusmeri na telefonsko tajnico.)

Čas za branje je ob 11.30 končan. Otroci so končali s svojimi nalogami in večina je pričela z gospodinjskimi opravili napisanimi na tabli. S toliko otroci zmožnimi za delo lahko ohranimo hišo delujočo! Eden od virov, ki vam pomaga trenirati delavce je video Kenta Hovinda z naslovom: 'Kako zaslužiti denar in ga porabiti na Božji način' (How to make money and spend it God's way' Pravim, da bi ga lahko imenovali: „Materin potuhnjen način učenja otrok, da postanejo prvovrstni delavci!“)

Soočimo se; učenje je treniranje. Kar se moji otroci naučijo (govorim izobraževalno) ni tako pomembno, kot KAKO se to naučijo. Moji otroci se bodo preprosto navzeli mojega vedenja. Če razmišljam: „Kako naj čimveč potegnem iz njih?“ in jih hkrati ne naučim da žrtvujejo svoje življenje – potem se ne morem pritoževati, kadar vidim svoje otroke kot samoljubne polnoletnike, ki jim je malo mar za druge.

## **Curriculum**

Spominjam se kako sem pred mnogimi leti tožila glede izobraževanja na domu, kateri učni načrt uporabiti za moje dragocene malčke. Odraščali so in bili so željni učenja in želela sem jim dati VSE KAR LAHKO dam, kot bi storil vsak dober roditelj. Ko sem v molitvi iskala Gospoda in Ga prosila, kaj bi On želel da jih učim, mi je zastavil vprašanje: „Candy, kaj če bi vsi vajini fantje postali takšni kot tvoj mož in če bi vse tvoje hčere postale KOT TI?“ Nenadoma je postalo vprašanje kaj jih učiti manj pomembno!

Moj cilj je bil usmerjen manj k otrokovi izobrazbi in bolj k temu, da oseba postane podobna meni, toda v Kristusu. Bolj sem postala zavzeta z življenjem na način, ki bo prinesel slavo mojemu Gospodu. Opazovali so me kako sem se v situacijah odzvala in so oponašali moje vedenje. Usmerila sem se k temu, kar je Bogu pomembno in vedela sem, da moram svoje misli obrniti bolj k ljubezni in tudi podpori svojemu dragemu možu. Najboljša stvar, katero kot starši lahko svojim otrokom damo je dober zakon! Ta bo blagoslovil njihova življenja bolj kot karkoli drugega kar jim lahko omogočimo, razen odrešitve.

## **Življenjski oder**

So obdobja v naših življenjih – ta lahko trajajo tedne, mesece ali celo leta. Naše življenje je videti da upada in teče vsako drugo leto, glede na nosečnost ali novega dojenčka ali na posvojitve. Videti je kot vzorec, ko imamo vsako drugo leto silen napredek v izobrazbi otrok. V letu med tem pa stanje preprosto vzdržujemo. V vidu imava vse najine cilje in drug drugega opominjava, da je šolanje na domu stil življenja.

So dnevi, ko glede dela v hiši zaostajamo in se osredotočimo na naloge. Zmešnjava je pri umazanem perilu, ne moremo najti stvari, pisarniške potrebščine se ne najdejo več! Kosila v skrinji so pojedena in ponovno moramo planirati veliki dan za kuhanje. To je ŽIVLJENJE. Včasih je čiščenje in ustvarjanje reda bolj pomembno kot naloge. To je šolanje; šolanje za življenje.

Postavlja se vprašanje, kaj nam je resnično pomembno? Kakšni so najini cilji za prihodnost najinih otrok? Ali želim da so geniji, toda da živijo v neredu ali celo opustijo svojo vero? To se lahko slišati pretirano, toda moramo se spomniti da bo to, kar počnemo danes, postalo njihov vzorec v prihodnosti!

## **Prilagodljivost**

Mnogo nedeljskih večerov grem v posteljo z velikimi načrti za prihajajoči teden. Ob kakšne izobraževalne višave bomo trčili! Kam bomo šli in koliko bodo otroci zmožni od tega pridobiti - dokler se v ponedeljek zjutraj ne zbudim z bolnimi malčki ali sem mogoče noč preživela z dojenčkom. Skozi vse to sem se naučila, kaj je ta teden potrebno! Ko sem bila vsako drugo leto noseča, sem imela slabosti in nisem bila sposobna narediti kaj dosti zase ali zanje. Takrat so oni poskrbeli zame! To je vsako nosečnost trajalo štiri do pet mesecev. Vzdihovala sem: „Oh! Nezmožna sem biti žena/mati kakršno vsi potrebujejo! Njihova izobrazba je trpela. Morali so skrbeti za hišo, drug za drugega in ZAME!“

Toda vsi moji strahovi so bili neutemeljeni! Nihče se ni pritoževal (razen mene), da mora skrbeti za malčke ali mamu. Moja osemletna hči se je naučila kuhati preproste obroke. Šestletnik je postal strokovnjak za oskrbo mlajšega brata! Triletnik in najmlajši sta se naučila igrati skupaj in nihče ni bil prikrajšan zaradi pomanjkanja moje udeležbe! Iz tega smo pravzaprav kot družina izšli močnejši! Da, ko sem bila zopet na nogah, smo morali v hiši ter pri nalogah postoriti nekaj stvari – toda otrok lahko v tri ali šestmesečnem obdobju veliko doseže!

Vsakokrat, ko se na srečanjih *Above Rubies* srečam s čudovitimi materami, me sprašujejo: „Kako lahko narediš, kar si napisala v članku 'Življenje kraljice' v 64. številki *Above Rubies*? Nisem se spomnila vsega, toda vem, da za Zackeyeve deluje. Kar mi je Gospod razodel, to za nas deluje. Ko ga iščeš ima On plan tudi zate.

## **Kaj storiti**

Spoznajte kakšni so vaši splošni cilji. V vidiku ohranite Veliko Sliko. Na primer, en cilj je lahko, da imajo otroci dobro splošno znanje Pisem. Dobro, torej ali si vzamete čas za Sveto pismo? Ali bo to zelo pomembno in kako pogosto imate učenje Besede? Kaj pa učenje Pisem na pamet? Če želite, da si vaši otroci Božjo besedo zapomnijo, se morate pripraviti, da jim vsak dan pomagata, da pri učenju na pamet UŽIVAJO !

Celotni družini za en mesec dodeliva poglavje iz Pisem. Pogovarjamo se katerega bi izbrali in potem TO STORIMO! Razdelimo ga na štiri dele z zahtevo, da določenega dne izpolnijo tedenski cilj. Vedno si prihranim pravico, da to tudi dovršijo.

Ne zahtevajte garaških stvari (razen matematike). Spominjam se prijatelja (v zgodnjih letih, ko smo obiskovali skupine za pomoč pri izobraževanju na domu) ki je spraševal očeta, ki je šolal na domu in ta je bil slučajno šolski učitelj, kako lahko najbolje usmerja svojega sina. Odgovoril je z vprašanjem: „Kaj pa vi radi počnete?“ Kot je modro pojasnil, tudi naši otroci radi počnejo to, za kar imamo mi strast. Radi igrate kitaro? Če je tako, potem boste vašega otroka RESNIČNO naučili igrati, oziroma pustite, da se hrepenenje odlikuje!

RADA berem dobro literaturo! Vedno si prihranim čas, da jim berem ali govorim o simboliki, namigih, itd. In ko smo knjigo prebrali, jo obnavljamo. Vsi moji otroci radi berejo. Pravzaprav nekaj jih je odšlo na študij velikih del, več kot sem si kdaj sploh prizadevala doseči.

Za stvari, ki jih nimam rada in v njih nisem najboljša (kot geografija) sem našla kreativno rešitev. V primeru geografije sem pod prozorno pregrinjalo jedilne mize pognila zemljevid sveta in ZDA. Otroci to obožujejo! Drug drugega sprašujejo za glavna mesta držav sveta ter zveznih držav v Ameriki in so se tako naučili kje je kaj na svetu.

## **Zahteva države**

Okrožje s katerim smo morali sodelovati, je bilo vedno dobro, tudi takrat, ko smo živeli na Floridi. Tukaj, v New Yorku moramo na začetku vsakega leta pripraviti seznam uporabljenih gradiv za učenje ki jih bomo uporabljali in za vsakega otroka, ki se izobražuje na domu moramo skrbeti za četrletna poročila in letno ugotovitev.

To je lahko slišati skrb vzbujajoče, toda mi smo to naredili enostavno! Za vsakega otroka sem napisala IDND (Individualni domači načrt dela). Resnično, za vsak razred uporabim istega in spremenim otrokovo ime. To je minimum, ki zadovolji zahteve države. Gospodinjstvo štejem kot čas za učenje, kot tudi vsak trenutek porabljen za branje na glas. Temu pravim 'uporabno učenje'. Najinim starejšim otrokom je dovoljeno delati za mizo v njihovi sobi. Rajši imajo mirnejše ozračje. Vzamejo svoj IDND si ga razdelijo na cilje in se tedensko srečujemo pri preverjanju njihovega napredka.

Toda mi naredimo več! Doseganje državnih zahteva nam ne pobere vsega časa; imamo tudi seznam česa bi se radi naučili, kaj bi radi študirali, kam bi radi odšli (potep na polje) itd. Nekaj let so izražali zanimanje za učenje o slepih, dinozavrih, afriških vojnah, raziskovalcih, drsanju na ledu, znakovnemu jeziku, polnjenju vreč, šivanju, naravi, itd.

## **Zadovoljstvo in žarišče**

Toda tudi v težkih časih, ko 'dodatki' niso del tega kar počnemo; moramo ostati v smeri tega kar je pomembno. Ljubiti drug drugega in ohranjati stvari med seboj povezane - sta prav tako cilja!

Česa si na koncu leta želite, da si vaši otroci zapomnijo? Vem, česa si ne želim da si zapomnijo. Ne želim, da razmišljajo o preteklosti in govorijo: „Mama je bila za nas vedno preveč zaposlena. Čas namenjen nam ji je jemal računalnik in kdorkoli drug. Bila je na telefonu...“ Ne želim, da svoj čas zapravljajo na računalniku in tudi ne pred televizorjem! Nekaj let smo imeli cilj: „Učiti se kako shajati drug z drugim,“ ki je nad vsako izobrazbeno dovršenostjo. Za naše mlajše posvojene otroke; so bila njihova prva leta doma: 'učenje igranja in prilagajanje naši družini,' ker so morali veliko narediti v spremembi kulture in se nikoli doslej niso igrali s kockami ali punčkami. To so bili pomembni cilji.

Posvojitev me je veliko naučila o tem, kaj je pomembno. Naši afriški otroci so prišli z vrzeli v svoji izobrazbi, nekateri bolj kot drugi. Raje kot reči: „Oh! Kako strašno! Tako daleč zadaj so!“ smo rajši izbrali gledanje blagoslova. Kakšna priložnost preživeti dragocen čas s temi mojimi otroci, ki jih doslej nisem jaz vzgajala. Pomoč pri zapolnjevanju njihovih izobrazbenih vrzeli je ojačalo medsebojne vezi drug do drugega in jih naredilo zaupljive v njihovih sposobnostih! Kakšna radost!

## **CANDY ZACKEY**

Akron, New York, ZDA

[momcandy@childrenconcerned.org](mailto:momcandy@childrenconcerned.org)

[www.childrenconcerned.org](http://www.childrenconcerned.org)

„V naših domovih ne bomo našli Boga, razen če se ne bomo tam ustavili in molili.“  
- Margaret Hebblethwaite

## **Ritem materinstva**

Pred kratkim me je klicala prijateljica, ki se je borila s težkimi prenapetimi cikli. Kako se lahko obleče v duhovniško obleko in je še vedno mati svojim petim mladim otrokom? Ohrabila sem jo, da me je služenje *Above Rubies* pred mnogimi letu naučilo, da sprejemanje materinstva pomeni



sprejetje vseh obdobj vzgajanja otrok: Pred menstrualni sindrom (PMS), 'težki' dnevi, nosečnost, poporodna depresija, kot tudi menopavza.

Naučila sem se, da kadar imam cikel, posnemam Hebrejske ženske v njihovi originalni kulturni normi kako živeti oddvojeno od drugih. V prvih dneh cikla se izprežem iz običajnih delovnih obremenitev. Gospod mi je dal mnogo kreativnih načinov kako v naši moderni kulturi to izvesti: načrtovanje preprostih kosil eno noč pred težkimi dnevi, odpeljem otroke v park ali se igrajo znotraj medtem ko počivam. Potovanje, zabave za rojstni dan, itd., načrtujem med svojim plodnim obdobjem.

Ena od desetih zapovedi je tedenska Sobota (Sabbath), ali dan za počitek. So meseci z majhnimi otroci, ko se veselim teh mojih redkih 'težkih' dni, ker moje Sobote niso vedno tako spokojne, kot bi si želela. Z mojimi otroci se jih sedaj veselimo. Včasih si ogledamo kak koristen film iz knjižnice in se stisnem v mojo posteljo, medtem ko sodelujem z napani čiščenja same sebe.

Že odkar pomnim, me moji cikli skoraj oslabijo. Diagnosticirali so mi tretji stadij endometrioze (op. prev.: ženska bolezen, ko raste endometrij - sluznica, ki prekriva notranjo površino maternice in ki se spreminja z menstrualnim ciklusom - tudi izven maternice) in so jo medtem ko sva bila z možem zaročena, zdravili z lasersko operacijo, čeprav nama je zdravnik svetoval, da bo najbrž zrasla nazaj. Ko sem ga vprašala kaj bi lahko preprečilo njeno ponovno pojavitev, me je poučil da le če bom preprečevala nosečnosti ali dojenje 'dokler ne bom končala z mojo družino' bo bolezen lahko obmirovala. Osem otrok in petnajst let kasneje sem pravkar imela diagnostično laparoskopijo (op. prev.: zdravnik s pomočjo endoskopa skozi trebušno steno pregleda trebušno votlino) in odstranitev ciste jajčnikov. Pri mojem po-operativnem pregledu so mi pokazali fotografije moje 'čiste medenice'. Moja maternica, jajčnika in jajcevoda so bili popolnoma brez znakov, da sem kadarkoli imela to 'življenjsko bolezen žensk.'

Bog je tako zvest. Vedno si ponavljam [1 Timoteju 2,15](#): „Rešila pa se bo (ženska) s tem, da bo rojevala otroke,“ kar pomeni da me je to, da sem imela otroke rešilo pred napakami značaja kot so sebičnost, nezrelost, lenoba, itd. Sedaj sem spoznala, da to hkrati pomeni tudi, da Bog varuje moje telo pred nenormalnostmi, ki so direktna posledica nesprejetja otrok med mojo rodno dobo.

Kadar dobro misleči ljudje spoznajo, da zaupamo Gospodu glede otrok katere nam je On dal, izrazijo skrb za zdravje moje maternice. Pravijo: „Oh, to je nevarno.“ Moje izkušnje dokazujejo nasprotno. Rojevanje otrok je prineslo zdravje moji maternici.

## **CHACE SIMMONS**

Grand Prairie, Texas, ZDA

[chacesimmons@sbcglobal.net](mailto:chacesimmons@sbcglobal.net)

*Shane in Chace-jini otroci so: Abbie (12), Emma*





(11), Jackson (9), Libby (7), Ruby 6), Ethan (4), Josephine (2) in dojenček Tate (4 mesecev).

## Jutranje slabosti

Pri moji čisto prvi nosečnosti so mi diagnosticirali Hyperemesis gravidarum. Medicinska označba: prekomerno bljuvanje v nosečnosti. Hyper pomeni 'preko'; emesis pomeni 'bljuvanje'; gravidarum pomeni 'stanje nosečnosti'. Moja označba: prekomerna, neprizanesljiva, skrajna, izčrpavajoča, nenehna slabost v želodcu in bljuvanje v nosečnosti. Imela sem neprestane jutranje slabosti z vsemi svojimi sedmimi otroci in z enim, ki je tri mesece pred koncem nosečnosti umrl.



Bruhanje skozi dopoldneve, popoldneve in večere je bilo izčrpavajoče. Zaradi pomanjkanja telesne tekočine so me večkrat odpeljali v bolnišnico. Bila sem lačna, toda nisem mogla jesti; žejna, toda nisem mogla piti. Od slabosti sem bila tako uboga, da sem enkrat jokala k Bogu, da ne bi več živela! Vesela sem, da na mojo molitev ni odgovoril z 'da!'

Kljub telesni bolečini in izzivom katere prinese vsaka nosečnost, sem vsakokrat videla blagoslov novega rojenega dragocenega otroka in vse moje trpljenje je bilo v trenutku pozabljeno. Lahko celo rečem: „Naredimo to ponovno.“ Ne maram porodnih popadkov in jutranje slabosti so desetkrat hujše, toda do konca svojega življenja doživljam neskončno večjo nagrado in radost biti obkrožena s svojimi otroci.

Zadnjih nekaj nosečnosti sem bila blagoslovljena z nekaj bogaboječimi ženami katere so skrbele zame. To ni bilo vedno tako. Ko sem bila prvič noseča smo se preselili v majhno mesto, kjer nisem nikogar poznala. Takrat sem pričela sestavljati seznam „Kako si pomagati.“ Ko sem tekom let doživljala različne situacije, sem ga dopolnjevala. Na desni je nekaj stvari katere sem se naučila:

### **WENDY SHAW**

Yosemite National Park, Kalifornija, ZDA

[shawfamily1@sti.net](mailto:shawfamily1@sti.net)

*Kevin in Wendy Shaw sta blagoslovljena s sedmimi otroci, Chace (13), Holly (11), Macy (9), Justus (6), Elley (4), Amy (2) in Lily (6 tednov).*

Če trpite za jutranjimi slabostmi ali želite pomagati tem ki trpe, pogledajte na spletno stran <http://www.mymorningsickness.com/>

## **Kako pomagati mami, ki se sooča z jutranjimi slabostmi**

1. Pomagajte pri zadolžitvah in odgovornostih katere ne more postoriti.

Ponudite se da opravite posebna dela – obroke za njeno družino, pranje perila, pomivanje posode, skrb za otroke ali čiščenje kopalnice.

2. Pošljite ji kartico vzpodbude. Majhen simbol prijaznosti jo lahko dolgo časa spodbuja.
3. Če je pogovor dobro razvedrilo zanjo, jo pogosto pokličite ali obiščite. Dnevi in noči tečejo zelo počasi.
4. Pošljite ji rože ali nekaj pristrčnega, kar lahko gleda. Čudovite stvari, katere vidi jo lahko dvignejo, še posebej če pretežni del dneva preživi v enem delu hiše.
5. Berite ji. Napišite ji pesem. Če želi ji pojte. Medtem ko gre svet brez nje naprej je zanjo nežno, če ve, da se jo spominjate.
6. Zavedajte se. Njen nos je zelo občutljiv. Če imate na sebi neznamen vonj po kolonjski, vodi po britju, parfumu, tovarniškem mehčalcu, kajenju, itd., se ji ne približajte.
7. Uporabite vzpodbudne besede in nežne pripombe. Molite z njo. To je lahko čustveno neprijetna izkušnja in celoten pogovor naj bo optimističen, osredotočen na pozitivno.
8. Smeh je lahko dobrodošel dodatek njenemu dnevu. Zabavna knjiga, film, ali celo šala ji lahko prineseta nasmeh. Če jo lahko pripravite k smehu je to zanjo zelo potrebno olajšanje.
9. Bodite ji v podporo. Četudi se ne morete resnično povezati z njo (resnično je in bedno), skušajte razumeti njeno počutje! Pustite jo, da joka.
10. Zamenjajte ji posteljnino, brisače, posodo za bruhanje. Vem, da je lahko okorno! Toda... če bi radi vedeli kako pomagati!

## Moja pot neplodnosti

Mesec za mesecem sem v kopalnici na tleh krčevito ihtela: „Zakaj, zakaj, zakaj?“ To je bilo vse, kar sem lahko spraševala. Izlivala sem svoje srce Bogu in moledovala k Njemu za odgovore katere mi lahko samo On nudi. Moledovala sem in tarnala, delala sem kupčije in spraševala vprašanja. Ni bilo odgovorov, ni bilo razkritja od Boga... samo tišina.



Pravkar se mi je pričel nov cikel, kot imam rednega že zadnjih enajst let. Medtem ko sem jokala, me je moj mož objemal. On prav tako ni imel odgovorov.

Vse me je spominjalo na to, da ne morem zanositi. Če grem v trgovino, vidim samo dojenčke, kako se grulijo z svojimi mamicami. Nosečniške obleke mi iz obešalnikov dajejo znamenje, vedoč da jih ta mesec zopet ne morem kupiti. Oddelek za dojenčke ni kraj v katerega bi lahko šla brez jokanja. V trgovinah s prehrano preskočim police z otroško hrano in pleniciami.

Nič lažje ni v cerkvi. Večina mojih prijateljev in družinskih članov pričakuje. Ljudje dajejo predloge in pripombe, ki mi lomijo srce in me strmoglavo pošiljajo v mračno depresijo. „Preпусти in naj Bog... izroči to Njemu.“ „Zakaj ne posvojiš?“ „Lahko si hvaležna za dva otroka, katera imaš, namesto da se razburjaš nad tistimi katere ne moreš imeti.“

Zakaj nikomur ni mar zame in za bolečino katero čutim? Zakaj ne morejo biti bolj previdni s svojimi besedami? Zakaj se nihče ne stegne k meni? Moji nesposobnosti zanositi sem dovolila da upravljanja z mojim življenjem ter mojimi čustvi in da to vpliva na vse odnose okoli mene. Na žalost je bila ta neplodnost rezultat mojega početja, ki je samo pripomoglo k moji depresiji.

Leta 1991 sem se v mojem razredu 'zaljubila' v privlačnega fanta, Joela. Ne dolgo potem ko sva pričela hoditi, sem zanosila. Opustoševalno sva se odločila za splav. Po seriji čudežnih dogodkov nisem mogla splaviti otroka. Oktobra 1992 sem rodila Dakoto, se poročila februarja 1995 in potem novembra 1995 rodila še Kennedy-ja. Oba otroka sta se rodila preden sem bila stara 19 let.

Nikoli nisem načrtovala, da bom imela otroke. Med šolanjem sem bila delno zaposlena in iskala sem redno zaposlitev. Mož se je pridružil vojski, zato sva se preselila preko luže. Ker je vojska plačala in so tudi drugi priporočali, sva se pridružila nizu tistih, ki so si svojo plodnost odrezali z vasektomijo (op. prev.: sterilizacija moškega). To je bilo leta 1996. Uživala sem svobodo, katero nudi sterilizacija in nisva skrbela da bi se vsak mesec pripetila 'nesreča.' Takrat sva bila z možem stara šele 19 let.

Nekaj let kasneje sva se preselila nazaj v Združene države Amerike. Sosed naju je povabil v cerkev k dramski uprizoritvi. Udeležila sva se jo in to noč sva oba z možem svoje življenje predala Gospodu Jezusu Kristusu. Takoj sva našla cerkev in pričela služiti z vsemi zmožnostmi, kolikor sva lahko.

Pričela sem hrepeneti za večimi otroci. Prosila sem Gospoda za čudež. Pred Bogom sem se potegovala in Ga spominjala, da nisva imela spoznanja Njega, ko sva naredila vasektomijo. Čemu bi bila torej odgovorna za nekaj, kar sva storila v takšni nevednosti? Jokala sem in iskala odgovore za svoje probleme. Kmalu sem slišala za postopek obratne sterilizacije, ki paru zopet obnovi plodnost. Bila sem navdušena! Moža sem prosila naj preveri. In je preveril. Oporišče, v katerem smo bili nameščeni je opravljalo obratne sterilizacije. Slava Bogu! Moj mož je opravil potrebne medicinske preglede in vpisal svoje ime na čakalno listo.

Mesece kasneje, po čakanju ki se je zdelo dolgo kot večnost, smo v bolnišnici preverili ali smo na seznamu. Zgodila se je pomota in midva pravzaprav nikoli nisva bila na seznamu. Zrušena sem prosila moža da prične znova, toda dobil je povelje, ki nas je poslalo nazaj preko luže.

Bog je mogočno deloval. Julija 2002 je Joel imel lahko operacijo obratne sterilizacije v vojaški bolnici v Evropi. Vsaka podrobnost je bila orkestrirana od samega Boga. Ta obratna sterilizacija mi je dala upanje. Prepričana sem bila, da bova v kratkem pričakovala otroka. Kako tudi ne, po takšnem delovanju Boga v najin prid. Kupila sem si celo naročje materinskih oblek, vedoč da jih bom kmalu potrebovala.

Meseci so minevali brez pozitivnega nosečniškega testa. Moje srce je zdrsnilo v depresijo. Ali nisem bila poslušna? Če je tako, zakaj Bog ni blagoslavljal? Kje je bil ta dojenček za katerega sem bila prepričana da ga bova imela? Zakaj ni Božjega odgovora na moje molitve? Srečevala sem se z drugimi ženami, ki so trpele za neplodnostjo. Tolažila sem se, vedoč da nisem sama, toda nobena od nas ni mogla dati drugi kar smo si želele – otroka.

Moj mož je opravil teste. Ugotovili so, da je bila obratna sterilizacija neuspešna in da ne bova mogla spočeti. Še vedno sem molila in prosila Gospoda da spremeni rezultat. Minila so skoraj štiri leta risanja temperatur z uporabo ovulacijske metode – in molitve. Minevali so meseci. Spremenili so se v leta.

V začetku leta 2006, po vrnitvi v ZDA sva se odločila za ponovno obratno sterilizacijo. Ponovno sem se počutila napolnjeno z upanjem. Minilo je šest mesecev in še vedno nisva spočela. Takrat sem pričela čutiti mir v vsem, kar je Gospod v najinih življenjih delal. Pričela sem opazovati dva otroka, katera imam kot blagoslov in počasi opuščala sanje o večih otrocih. Spoznala sem, da moram svoje želje uravnati z Božjimi, namesto da vplivam Nanj da mi dopusti da gre po mojih načrtih. Seveda, še vedno sem si želela zanositi, toda voljna sem bila odnehati z svojimi hotenji in sprejeti to kar Bog hoče, kar je mimogrede rečeno bilo tudi mnogo boljše.

Počasi se je moje srce obrnilo k posvojitvi. To zame prej ni bila opcija. Mož in otroci so bili pripravljeni na posvojitev, toda jaz sem jo zadrževala in proti upanju upala, da bom zanosila. Pričela sem brati zgodbe o družinah, ki so uspešno posvojile. V tišini je Bog pripravljaj moje srce na sprejetje otroka druge ženske kot svojega.

Z možem sva poklicala posvojitvenega zastopnika in pričela s postopkom. Proučevanje, marljivost in kratke biografije so za kratek čas zapolnile moj svet. Od nezainteresiranosti za posvojitev sem bila z vsem srcem in navdušenjem pripravljena sprejeti dojenčka v naš dom!

Vse na kar sem lahko mislila je bil otrok s katerim nas bo Bog skozi posvojitev blagoslovil. Skoraj tri mesece po sestanku z najinim posvojitvenim zastopnikom smo v naše življenje pripeljali Isabello. Ta dan ko je bila rojena, sem bila v bolnišnici. Srečala sem se z njeno rojstno mamico in se ji zahvalila za izbiro - da je izbrala življenje in me blagoslovila z njenim otrokom. Zagotovila sem ji, da bomo Isabelli zagotovili nego in ljubezen.

Rojstna mati je za kratek čas sladki mali sveženj objela in me potem vprašala ali jo želim prijeti. Moje srce je poskočilo. Majhno deklico sem sprejela v svoje roke in v svoje srce. Dva dni kasneje je bila Isabella odpuščena iz bolnišnice – zame.

Ko gledam svojo dragoceno hčerko, se zavedam, da je bila to ta otrok za katerega sem vsa ta leta molila. To je bil otrok katerega je Bog imel zame. Lahko se zahvalim Gospodu in ga slavim za leta svoje neplodnosti, ker brez njih ne bi mogla posvojiti tega ljubkega otroka.

Neplodnost mi je dala priložnost videti delovanje Boga v svojem življenju. Kot pravi pesem, kako lahko vem da lahko Bog reši moje težave če jih nikoli nisem imela? Sem priča uresničitvi [Pisma Rimljanom 8,28](#) gledajoč kako Bog dela dobro iz vseh stvari, vključno z mojimi napakami.

Ali še vedno upam na spočetje otroka? Seveda upam. Kakorkoli, odločila sem se objeti darila katera mi Bog daje, četudi niso omotana in dostavljena na način katerega bi jaz želela da bi bili.

## JESSICA DECKER

Sanford, North Carolina, ZDA  
[jndecker@yahoo.com](mailto:jndecker@yahoo.com)



*Joel-ovi (njena prva in edina ljubezen od srednje šole) in Jessica-jini otroci so Dakota (14), Kennedy (11), in Isabella.*

## Srečna bolj kot kdajkoli?

Zrasla sem ob pravljicah. Kako ne bi majhna deklica imela rada zgodbic o lepih mladih dekletih katere je rešil in odpeljal čeden princ Očarljivec? Te zgodbe so se vedno končale s srečno poroko para in pričetkom njunega skupnega življenja.

V današnji družbi, 'srečni do konca svojih dni' pride sreča po nakupu hiše, njegovega in njenega avtomobila, ki vozita po vsaki svoji cesti ter tekmi dveh karier za čas in naklonjenost princa in princese, katero imata drug za drugega. Kaj se je zgodilo? Kje v zgodbi se je princesa odločila, da ni več vesela naglice okoli njenega doma in ponosu po dobro opravljenem delu?

Pred kratkim sem na internetu govorila s prijateljico, ki je rekla da jo je razjezilo sporočilo katerega sem ji poslala. Pisala sem ji o ljubkem domu, kjer je ženska udeležena v domačih aktivnostih, katere naredijo hišo za dom. Strinjala se je z menoj, da ni da moške ne bi bili programirani za opravljanje teh del; temveč so leni in raje izberejo 'ne' – popularno mnenje.

Če imate v vaši kuhinji mikrovalovno pečico in aparat za opečenje kruhkov, katerega od teh dveh uporabite za pripravo opečenega kruhka? Mikrovalovno pečico? Ne, ker se zavedate, da vaši kruhki na ta način ne bodo ustrezno zapečeni; naredila jih bo samo vroče. Dvomim, da bi katera ženska stala v svoji kuhinji in se strinjala, da z mikrovalovno pečico lahko naredi opečeni kruhek. Ne, preprosto ne deluje na tak način.

Isto je z možem in ženo. Ustvarjeni smo za različne naloge. Tukaj, pri upravljanju z domom ni nič poniževalnega. Ostati doma in kuhati, čistiti, okraševati, šivati, peti, pestovati dojenčke, brati in se razveseljevati ni ponižujoč klic! Za našega moža so naši domovi nebesa. Me lahko in tudi naj bi ta klic sprejele z veseljem v našem srcu. Me nismo moški, me smo ljudje-z-maternico! Kako neverjetno, da smo tako blagoslovljene!

Radikalna ideja je, da dolgo po tem ko si princ in princesa rečeta: „Da,“ da princesa nadaljuje v svojem domu, ter si vsako jutro nadene predpasnik in prepevajoč opravljala svoje dnevne dolžnosti. Ali resnično mislimo, da je [Pepelka](#) zabarantala metlo za kratko priložnost? Mislim, da ne! Mislim, da je v srcu večine žensk želja poskrbeti za svojo družino. Svojemu možu želimo ustvariti ljubek dom, kjer si lahko ob koncu dolgega dne odpočije svojo glavo. Naši boji ne prihajajo iz nas samih, temveč od zunanjih vplivov, ki nam govore naj si prizadevamo za bolj cenjene stvari, za nekaj, kar je 'vredno truda.'

Rekli so nam, naj bi šle ven iz hiše, da se večino časa 'vključujemo v ...'. To pomeni ločitev od naše družine ter našega doma. Najpomembnejša stvar katero boste kadarkoli naredili, bo narejena med zidovi vašega doma! Poklicani ste za nekaj posebnega. Vi ste žena in mati. Poklic za poveličevanje!

Dolgo po medenih tednih sem še vedno doma in si ponosno nadevam predpasnik, držim svojo metlo ter gugam svoje otroke. Svoje dneve vlagam v najpomembnejšega od vseh virov: mojega Boga, svojega moža in svoje otroke! Imam prostost biti karkoli, za kar me je Bog poklical. Kdo lahko prosi za več?

## **MELLISA COFFEY**

Rio Rancho, New Mexico, ZDA

[coffeybeanfamily@msn.net](mailto:coffeybeanfamily@msn.net)

*Jamie in Melissa sta blagoslovljena s petimi dragocenimi otroci: Kyle (9), Calla (7), Cassidy (5), Elijah (3) in novim dojenčkom rojenim ko sem to revijo poslala v tisk.*

## Ali bo on spoznal drugačnost?

*Slika: Isaiah z dojenčkom Shepherd-om.*

*Slika: Selah z dojenčkom Shepherd-om.*



„Ali bo on spoznal drugačnost?“ je vprašal. „Prosim mami, ne povej mu.“ Bil je dragocen trenutek. S svojim 11-letnim sinom Isaiah-om in Shepherd-om Colin-om, najinim majhnim čudežnim dojenčkom (rojenim v 33. tednu nosečnosti) smo skupaj sedeli na precej velikem gugalnem stolu in strmeli v naš novi, čudoviti dar življenja. Vseh deset otrok je z veseljem gledalo kako otrok raste, brca in se obrača v mojem trebuhu. To je bilo zastrto s skrivnostjo.

Vse dokler se dojenček ni rodil, nismo vedeli za spol, medtem ko so otroci uživali v tekmovanju med dvema ekipama. Imela sva pet deklet in pet fantov in novorojenček bo naredil zmagovito ekipo.

Osupljivo je bilo razmišljati, da je bil to dragi otročiček, ki smo ga vzljubili in spremljali med mojo nosečnostjo. Oba sva bila očarana nad Shephardovim čudovitim majhnim obrazom, ko je Isaiah rekel nekaj, kar me je presenetilo:

„Mama, ali bo spoznal?“

„Spoznal kaj?“ sem ga vprašala.

„Mama, ali mu boš povedala?“

„Kaj naj bi mu povedala?“ sem rekla. Z vprašanji je bil tako odkrit. Še naprej me je spraševal in ni odgovoril na moje vprašanje.

„Toda ali bo spoznal razliko?“ je ponovno vprašal.

„Kakšno razliko?“ še vedno ni odgovoril ter še naprej govoril in se zaposloval z mislimi katere so se mu motale po glavi.

„Mami, mogoče ne bo opazil, ker sem tukaj odkar je on prišel na svet.“

Skozi meglo sem pričela jasneje videti kaj se mu plete v mislih.

„Mami, kje bo mislil, da sem dobil svojo temno polt kože?“, je še naprej spraševal.

„Mislil bo, da si svojo čudovito temno polt dobil na istem mestu, kot je on dobil svojo svetlo – od Boga in srca Njegove kreativnosti. Dolgočasno je, da bi bili enaki drug drugemu. Tako sem vesela, da imamo v naši družini različne barve, ker ima Bog med Svojimi otroci različne barve.“

Isaiah mi je že v preteklosti povedal, da ne mara besede 'posvojen,' kadar se to nanaša nanj. To ga naredi, da se počuti preveč novega in drugačnega. Sedaj sem natančno vedela kaj se mu plete v mislih.



„Isaiah,“ sem rekla, „Jaz med teboj in dojenčkom Shepom ne vidim nobene razlike. Ti si lahko videti drugačen, toda to je zabaven del. Vision s svojimi žarečimi rdečimi lasmi, zelenimi očmi in navzgor zavihanim noskom sploh ne izgleda kot mami ali ati. Svojih otrok nimam rada zato, ker so mi podobni. Rada jih imam ker so moji. Zame ni pomembno ali si postal moj s posvojitvijo ali nosečnostjo. Posvojitvev ali nosečnost sta samo besedi, besedi, ki imata isti rezultat, besedi za pot po kateri sta prispela ter postala moja. Ne glede ali se nekdo pelje z avtobusom, vozi z avtomobilom, ladjo ali leti z letalom – so to le majhne podrobnosti o prevozu.“

„Isaiah, pred nastankom časov te je Bog planiral, da postaneš moj dragoceni otrok, da te ljubim, vzgajam in za večno držim v svojem srcu. Tako se je odločil tudi za Shepherd. Oba sta prav tako moja in enako vaju obožujem. Zame ni pomembno ali rasteš v mojem trebuhu ali v mojem srcu.“

Shepherd je v mojem trebuhu rasel skoraj devet mesecev, toda ti si rasel devet mesecev v mojih mislih. Da sem te privedla sem v svoje roke, je bil dolg proces in poln ovir. Moje misli tekom dne so bile stkanke s hrepenečimi molitvami po tebi. Moje srce se je napelo, zraslo in bilo za tebe. Moje srce je bilo noseče s teboj. Vsebovalo je nenehno rastočo ljubezen. Ko sem prvič zagledala tvoj obraz, so sanje o tebi postale resničnost. Vse kar mi je pomembno je to, da si moj. Vseh enajst mojih čudovitih darov od Gospoda je enakovredno pričakovanih in proslavljenih. Nekaj od vas vas je Bog različno ovil. Toda ovoj ni pomemben, kajne? Pomemben je le dar za katerega skrbiš.

Da ti odgovorim na vprašanje, dojenček Shep ne bo poznal razlike. On bo vedel samo, da ima mirnega, čednega mišičastega afriškega brata, katerega bo opazoval in mu skušal biti podoben. Dejstvo, da si bil posvojen je le malenkostna podrobnost.“

Isaiah je dojenčka objel z nežnim in navdušenim objemom in stekel proč, da bi se igral z novo pomladjo v njegovem koraku in razburjenjem imeti novega brata katerega ljubi.

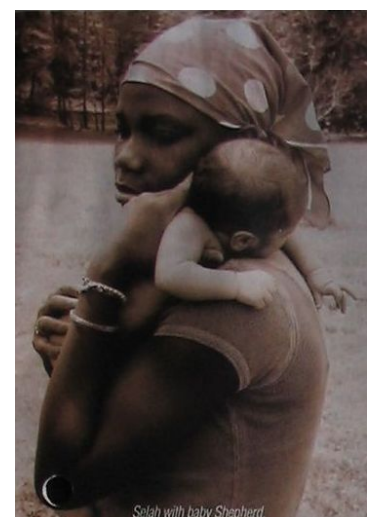
Kadar odidem na nakupovanje ali sem izven mesta in dobro misleči opazovalec vidi mojo skupino kako si utira pot za menoj in vpraša ali vodim mladinsko skupino ali če sem varuška mnogih, mu odgovorim: „Ne, ti vsi so moji otroci.“

Včasih me vprašajo: „Toda kateri od teh pa so *resnično* vaši?“ Prepričana sem, da poznate moj odgovor: „Vsi so moji in tukaj ni razlik.“

## SERENE ALLISON

Primm Springs, Tennessee, ZDA

*Samuel in Serene sta bila doslej blagoslovljena z enajstim*



*Solah with baby Shepherd.*



otroci – Selah (16), Jabin (16), Kula (15), Isaiah (11), Arden (9), Chalice (7), Cherish (7), Cedar (4), Engedi (3), Vision (2) in Shepherd Colin (2 meseca).

„Molitev se prične kjer se človeške zmožnosti končajo.“

– Marian Anderson

## Komu vi sledite?

Kaj je meseno materinstvo? Mislim, da je to takrat, ko se bolj osredotočimo na učenje tako imenovanih starševskih spretnosti, kot Božjih. To je videti nekako takole: „Sem od Williama Sersa; sem od Jamesa Dobsona; sem od Gary Ezzo; in jaz sem od [sem vstavi ime priljubljenega starševskega učitelja],“ itd.

Se spominjate kaj je Pavel pisal Korinčanom? „Še ste namreč meseni. Mar niste še vedno meseni in zgolj ljudje, dokler sta med vami nevoščljivost in prepir? Mar ne ravnate zgolj po človeško, če kdo pravi: »Jaz sem Pavlov,« drugi pa: »Jaz sem Apolov«? Kaj je vendar Apolo? Kaj je Pavel? Služabnika sta, po katerih ste prejeli vero, in sicer kakor je je komu dal Gospod. Jaz sem zasadil, Apolo je zalil, Bog pa je dal rast, tako da ni nič tisti, ki sadi, in nič tisti, ki zaliva, ampak tisti, ki daje rast, Bog.“ ([1. pismo Korinčanom 3,3-7](#))

*Bog je vstopil in me pripeljal na prostor, tako duševno, kot telesno, kjer se moram opirati izključno le Nanj.*

To je točno to, kjer sem bila do nedavnega. V svojem prizadevanju postati Bogaboječa mati sem poskakovala okoli skoraj vsake starševske filozofije. Pričela sem s skupino Povezani starši (AP – Attachment Parenting). Pravzaprav še vedno bi me imeli za AP mamo, ker uporabljam mnogo AP temeljev. Odjavila sem se od nekaznovalnih nauk (temeljijo na milini – [Grace based Discipline](#) ali pozitivnosti - [Positive Discipline](#)). Ko to ni delovalo, sem si ogledovala še druge.

Kakorkoli, ko sem se znašla v različnih situacijah katere mati vsak dan doživlja, sem ugotovila, da je težava v tem, da sem pričela razmišljati kaj bi naredili starševski učitelji, namesto da bi se obrnila na Boga in vprašala Njega kaj storiti. Včasih bi se raje sporazumevala z Mojzesom, kot poslušala neposredno od Boga.

Na srečo je Bog vstopil in me pripeljal na prostor, tako duševno kot telesno, kjer se moram opirati izključno le Nanj. Bog je našo družino preselil na bolj oddaljeno lokacijo, ki je močno zmanjšala moj čas prebit na spletu. Nič več nimam sprehoda do bližnje knjižnice, od koder sem dostopala na internet.

Pričela sem moliti za vizijo svojega materinstva. Ne samo da mi je Bog dal vizijo, temveč mi je pokazal tudi kako jo uresničiti. Zgodaj v svojem materinstvu sem bila zmotno vodena z učenjem osredotočenim na 'starost in stopnjo' (ages & stages;

na primer 'strašno drugo otrokovo leto' itd.). V molitvi za svoje otroke sem postala brezбриžna, misleč, da je vse to „samo del stopnje v razvoju.“ Sedaj molim za vse in kot rezultat videvam čudovite sadove.

Ideje nenehno prihajajo, kot jih Bog vliva v moje misli, za vzdrževanje hiše, učenja hoje na stranišče, izobraževanja na domu, vzgoje otrok, itd.

Bog za vzpodbudo, učenje in moje navdihnjenje še vedno uporablja tudi druge v službi materinstva/starševstva. Revija *Above Rubies* je ena glavnih. Pogosto v vsaki reviji najdem članek, ki ima opraviti točno s tem, kar se trenutno dogaja v mojem življenju.

Kakorkoli, uporabljala sem [Titus 2](#) (op. prev.: krščansko služenje/spletna stran za družine in šolanje na domu – ime ima po [Pismo Titu, 2 poglavje](#)) kot izgovor za nadaljevanje z mesenim materinstvom. Sedaj to stran uporabljam kot merilno palico. Ko slišim/preberem materinski nasvet, ga preverim glede na kvaliteto v Titus 2 in samo sebe vprašam ali me bo ta nasvet pripravil, da bom ljubila svojega moža in otroke? Ali me bo naredil trezno, previdno, čisto, varuhinjo doma, ljubeznivo in poslušno svojemu možu? Če ne ustreza tem merilom, ga zavrnem.

Odkar me je Gospod osvobodil pred poskušanjem kosa s starševskimi učitelji, se ne počutim več premagano ali v stalnem stanju „kaj naj storim.“ Kot rezultat sem mirna, manj zlovoljna in bolj radostna. In najboljša stvar - pričujem resnično uživati v svojih otrocih.

## **DONNA NEUMANN**

Lihue, Hawaii, ZDA

[mamadomain@yahoo.com](mailto:mamadomain@yahoo.com)

*Richard in Donna sta blagoslovljena z Abigail (4) in Faith (2).*

## **Odgovornost družine**

Ko smo nedavno na skupnem molitvenem sestanku molili za naš narod, so mi na misel prišle besede: „Prevzemi odgovornost.“ Prevzemi odgovornost, toda kakšno? Bog nam je že od začetka stvarjenja to jasno pokazal. V prvem poglavju Svetega pisma nam On daje odgovornost. Katera je ta naloga? To so prve besede katere je Bog govoril človeškim ušesom: „Bodita rodovitna in množita se, napolnita zemljo in si jo podvrzita; gospodujta...“ ([1 Mojzes 1,28](#))

Komu je Bog govoril te besede? Mogoče vodji naroda? Neki politični stranki? Službam ali pastorem cerkva? Ne. Možu in ženi ter otrokom, katere jima bo Bog dal. To je bila zadolžitev družine.

Ko vidimo kako se naš narod odvrča od Boga k humanističnim filozofijam in bolj ko naše politične stranke postajajo liberalnejše, bolj pogrešamo vladanje pravičnosti v narodu. Kakorkoli, verjamem da moramo svojo pozornost odvrniti od

zaupanja v določenega voditelja ali določene politične stranke. Vrniti se moramo tja, kjer je pričel Bog. In to je k družini! Bog je rekel družini naj prevzame odgovornost za zemljo.

*Ko se odrečemo Božjemu mandatu, nalogo prevzame sovražnik!*

Več družin kot se odreče mandatu katerega jim je dal Bog in svoje odgovornosti prenese na vlado in organizacije, bolj bo družina postala šibka – in bolj bo narod postal šibek. Narod je krepak, kolikor so krepke njegove družine. Družine so Božji načrt za življenje. Predane družine so Božji načrt za uspešen narod.

Toda to moramo narediti na Božji način. Bog nas ni zapustil nevedne. V prvih nekaj poglavjih Geneze (1. Mojzesova knjiga) nam je pokazal načrt. Pokazal nam je, da se prične s poroko, kjer se bo mož: „pridružil svoji ženi in bosta eno meso.“ ([1 Mojzes 2,24](#)). Bog želi da sta mož in žena eno in ne dve ločeni bitji, ki vsako opravljata svoje delo, temveč eno – eno meso, ena duša in en namen. Da postane naš zakon čvrst, moramo delati. Ob stran moramo položiti sebičnost, neodvisnost ter naše lastno delo in se zavezati pomoči našim možem, da izpolnimo zadolžitev, ki nam jo je dal Bog. Za izpolnitev te svetovno vseobsegajoče zapovedi Geneze ne moremo biti drugačne kot pozitivne, dvigajoče, predane in spodbujajoče podpornice!

Bog uporablja besedo „primerno pomoč“ ([1 Mojzes 2,18](#)) da opiše Svoj načrt za ženske. Beseda *primerno* je hebrejska beseda za besedo *neged* in pomeni 'nasproten pol, dvojniki in predvsem družica'. Z drugimi besedami je ona moževo nasprotje, toda popolnoma se mu prilega, kot rokavica. Beseda *pomoč* je po hebrejsko *ezer* kar pomeni 'pomočnik, ta od katerega prihaja pomoč'. Presenetljivo je, da se ista hebrejska beseda uporablja takrat ko govori o Bogu, ki je naša pomoč! Primer: „On je naša pomoč in naš ščit.“ ([Psalm 33,20](#))

Še bolj presenetljivo je, da se beseda *ezer* prvič uporabi glede žene, še preden se uporabi glede Boga! V 'zakonu prve omembe' je beseda pomoč dana ženi! Me odkrivamo podobo Boga kadar našim možem pomagamo in se podvržemo njegovi zaščiti in vodstvu.

Svetovna filozofija se podreditvi smeji. Prezira obvezo in žrtvovanje svojega življenja za nekoga drugega. Toda kakšen je rezultat? Žetev neuspešnih zakonov in prizadetih otrok. Čas je, da se predamo Božji volji, Njemu, ki je to že od davnine načrtoval. Hudičeva neodvisna pot vedno prinese uničenje; Božja pot sta življenje in sreča.

Plan feministk snubi matere ven iz doma. Zavedene so v veri, da morajo opraviti bolj pomembne stvari, namesto da bi svoj dom naredile za ljubeče pribežališče, ter vzgajale in negovale otroke, katere jim je dal Bog. Še enkrat, to je sovražnikov načrt za oslabitev družinske celice in preprečitev Božjih namenov. Hudič bi otroke raje vzgajal v negovalnih centrih, kot pa doma. Na ta način lahko že od mladih let

seje semena prevar v njihovo mišljenje. Bolj ko lahko hujska matere, da sledijo njihovim lastnim karieram namesto najvišjemu Božjemu klicu katerega jim je dal Bog, bolj lahko vodi novo generacijo v njegovo zmotno mišljenje. To se že dogaja. Celo mnogo krščanskih žensk je bolj prepojenih z mišljenjem sveta kot z Božjo večno Besedo.

Tudi starševstvo je bilo oslABLJENO. Mnogo očetov je pozabilo svojo odgovornost očetovstva, najvišjega cilja katerega je moškemu dal Bog. Ko se očetje odpovedo svoji vlogi oskrbe, zaščite in vodenja svojih družin po Božjih poteh, njihove družine oslabijo. Kadar matere zapustijo svoje domove in odrinejo materinstvo v podrejen položaj v svojih življenjih, narod propada.

Prvi dom katerega je Bog ustvaril se je imenoval Eden, kar pomeni 'radost.' Prvi dom je bil prototip vseh bodočih domov. Bog želi, da so naši domovi prostori radosti, prostori v katerih želi biti vsak, kjer doživimo Božjo prisotnost; prostor kjer vzgajamo in treniramo naše otroke in jih pripravljamo za življenje. Bog želi, da se Edenski domovi razprostrejo po svetu. Želi, da prevzamemo ozemlje nad vsemi prevarami in zlom, ter po svetu širimo Božjo ljubezen, resnico, radost in odrešenje.

Želi, da imamo Njegovo vizijo – Njegovo vizijo za življenje, ljubezen in družino. Bog ljubi življenje. Prvo naročilo družinam je, da se plodite in množite in napolnite zemljo. Bog hoče, da bi bila zemlja napolnjena z Božjim semenom - otroci ki razodevajo Njegov značaj. S tem ko omejujemo število otrok ki jih imamo, omejujemo podobo Boga na zemlji. Omejujemo Boga pri tem kar želi storiti.

Ker so Božji ljudje poslušali varljivega sovražnika in omejevali svoje otroke, je svet sedaj oropan milijonov Bogaboječih otrok, ki bi lahko napolnjevali narode z Njegovo slavo. Hudič je uspel in se smeje svojim sužnjem! Potegnjeni smo bili v njegove laži, bili smo oslABLJENI in odrekli smo se naročilu Geneze.

[Finis Dake](#)-ov komentar na [Psalm 127,3-5](#) pravi: „Vsak otrok bo tekom časa obramba, podpora in širjenje večnega razmnoževanja človeka ter izpolnitev Božjega plana za človeka. Več puščic kot jih bo imel vsak, več sovražnikov bo pobil in bolj močan bo na zemlji. Več otrok kot se mu bo rodilo in bodo odrešeni, ter pomagali Bogu upravljati zadeve večnega plana za človeka, večjo slavo bo imel Bog.“

Nesporno dejstvo je, da bodo ljudje ki ubogajo Božje ukaze rodovitni, se bodo množili in postali narod, ki si bo podvrgel in prevzel ozemlje. Pred gospodovanjem pride razmnoževanje. To je večni zakon. Če mi kot Božji ljudje želimo pomnožiti Božje poti po svetu, moramo biti najprej rodovitni! Trenutno islamski narodi številčno sedemkratno prekašajo zahodne civilizacije! Na svoji poti prevzema oblasti so, razen če se mi zbudimo!

*Moramo biti v napadu in ne v obrambi!*

Prvi kristjani niso objemali samo otroke katere jim je želel dati Bog, temveč so zbirali tudi zapuščene otroke, jih vzeli v svoje domove in jih vzgajali za Boga. Takšno naj bi bilo razmišljanje vseh Božjih ljudi. Moramo biti v napadu in ne v obrambi. Na nas je, da izvedemo nalogo. Mi moramo sprejeti otroke katere nam bo dal Bog, ker nam bodo oni pomagali pri tem velikem opravilu razširjanja Božje ljubezni in odrešenja po vsej zemlji. Toda izpolniti moramo tudi nalogo potreb v tem svetu – vdove, sirote, prikrajšani. V naš dom lahko sprejmemo siroto, lahko (denarno) podpiramo siroto ali pomagamo drugi družini pri financiranju posvojitve sirote. To je čista in neomadeževana vera. Tako se zavzema ozemlje.

Namesto zanašanja na vladne agencije da nam pomagajo ven iz tega, moramo okrepiti naše zakone in družine. Čas je, da družine ponovno prevzamejo odgovornost. Čas je, da ojačamo naše zakone, ojačamo naše družine in izpolnimo nalogo, katero nam je dal Bog. Močne, zdrave družine so Božji odgovor na potrebe naroda.

**NANCY CAMPBELL**

## **Moj otročiček**

Pogledam navzdol na tvojo drobceno nogo, drobcene roke in v tvoje oči.  
Ti si dragoceno darilo od Boga,  
žarek sončne svetlobe poslano navzdol da me nasmeje.  
Prav sedaj si tako majhen,  
toda zabavno te bo gledati kako odraščáš in se učiš vsake nove stvari.  
Potem bom zaprla svoje oči in ko se bom prebudila, ter jih ponovno odprla,  
bom spoznala kako je minil čas  
in se spraševala kaj se je zgodilo z mojim drobcenim dojenčkom!  
Nekega dne ko boš starejši boš mogoče večji od mene;  
te bom gledala, odraslega,  
ko boš preko sobe odšel proč od mene,  
z ljubeznijo sijoč skozi nasmeh v mojih očeh  
se bom spominjala drobcenega dojenčka, ki sem ga držala v svojih rokah!

*Ellen Wyman, Cuyler, New York, ZDA*

# Jezus je Svoje življenje dal Zate!

## ***Kaj On želi, da storiš?***

### **Spreobrnjenje!**

»Pokesajte se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov in prejeli boste dar Svetega Duha. ([Apd 2,38](#))

„Pokesajte se torej in se spreobrnite, da se vam izbrišejo grehi.“ ([Apd 3,19](#))

### **Po Jezusovi krvi prejmite očiščenje!**

„Kri njegovega Sina Jezusa nas očiščuje vsakega greha.“ ([1 Jn 1,7](#))

„Brez prelivanja krvi ni odpuščanja.“ ([Heb 9,22](#) EKV)

### **Izpovej, da je Jezus tvoj Gospod!**

„Kajti če boš s svojimi usti priznal, da je Jezus Gospod, in boš v svojem srcu veroval, da ga je Bog obudil od mrtvih, boš rešen. S srcem namreč verujemo, in tako smo deležni pravičnosti, z usti pa izpovedujemo vero, in tako smo deležni odrešenja.“ ([Rim 10,9-10](#))

### **Daj se krstiti!**

„Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen.“ ([Mr 16,16](#))

„'Gospoda, kaj naj storim, da se rešim?'... 'Veruj v Gospoda Jezusa in rešen boš ti in tvoja hiša!'... in pri priči se je dal krstiti z vso svojo družino.“ ([Apd 16,30-33](#))

### **In prejel boš večno življenje!**

„Kdor veruje v Sina, ima večno življenje; kdor pa ne veruje v Sina, ne bo videl življenja, ampak ostane nad njim Božja jeza.“ ([Jn 3,36](#))

## Zgodbe o dojenju

### ***Mlečni bar!***

Moj mož me je imenoval 'mlečni bar'. Nekoč, ko sem medtem v zgornjem nadstropju dremala, se je igral z najinim prvorojencem. Nenadoma je v naglici prišel po stopnicah navzgor držeč najinega sina, ki je imel usta polna čokolade v prahu imenovane Milo.

„Hitro, daj mu nekaj mleka!“ je jokal.

Izkazalo se je, da je mož za naju oba pripravljaj napitek Milo. Najin sin je hrepeneče opazoval čokolado v prahu in mož se je odločil, da mu jo da polno žlico. Pozabil je, da ne more piti iz drugega kot iz 'mlečnega bara' - zato je hitro odhitel po stopnicah!

#### **VICTORIA PURDIE**

Queensland, Avstralija

[vpurdie@optusnet.com.au](mailto:vpurdie@optusnet.com.au)

*Ross-ovi in Victoria-jini otroci so Keegan (13), Cayden (11) in Jaymee (9).*

### ***In majhen otrok jih bo vodil!***

Ko se je najin peti otrok doжил, smo bili vključeni v zelo tesno prepletano krščansko skupnost. Obiskovala sem tedenske molitve, kjer smo čas pred molitvijo preživljali v slavljenju. Isaac se je doжил pod odejo in ni trajalo dolgo, da je njegova drobcena roka segla izpod odeje in slavila Jezusa. Vsem ki so to videli, je bilo videti prekrasno!

Ko je rasel in postal malo starejši in je že lahko povedal nekaj besed, je prsim rekel 'nap' (dremež), ker se je doжил, da je zaspal.

#### **MARNIE SAGOR**

[dwsmls@gotsky.com](mailto:dwsmls@gotsky.com)

Paulden, Arizona, ZDA

*David-ovi in Marnie-jini otroci so Joshua (18), Amanda (15), Shannon (13), Hannah (8), Isaac (5) in Benjamin (3).*

### ***Ljubkovalec!***

Moje dojenčke sem rada dojila, dokler ni bil vsak od treh bioloških otrok star tri leta. Moj prvorojenec Jace je prišel s tako bistrim imenom za dojenje, da je to ime

obtičalo tudi pri vseh naslednjih otrocih. Ko se je želel dojeti, je prosil za 'ljubkovanje' (ang. cuddle). Prijetno je bilo imeti to 'kodirano ime' za dojenje. Dalo nama je zasebnost, ker ni nihče vedel kaj moji malčki počno pod najino odejo ali obleko. Ko sem dojila svoje starejše otročiče je to imelo pozitiven vpliv na ostale, kajti videli so kako so bili sladki in srečni!

Moje tri nosečnosti so bile življenjsko nevarne, še posebej Caresse-jina. Ne dolgo po njenem rojstvu je Bog odprl najina srca in naju blagoslovil s sedmimi drugimi otroci. Kiana je prišla iz Kitajske, Landon iz Južne Koreje in Garrett iz Vietnama. Corbin je afriško ameriški otrok. Ne dolgo potem, ko je Corbin dopolnil prvo leto, smo bili seznanjeni z dvojčicama iz Sierra Leone, toda umrli sta tik preden smo ju lahko pripeljali domov. Potem je Sierra Leone zaprla vrata za posvojitve. Med tem časom žalovanja je v nabiralnik prišla revija *Above Rubies* s prvim člankom o posvojitvi Liberijskih otrok. Takoj sva vedela da je to kraj, kamor naju Bog pošilja. Medtem ko je bil Steve pet mesecev (s svojim podjetjem) odsoten zaradi pomoči žrtvam orkana Katrine, sem svojo dragoceno družino pustila in sama odšla v Liberijo, da pripeljem domov najino majhno hčerko Alia. Decembra smo iz Liberije pripeljali domov tudi Aiden Siafa. Medtem ko sem bila tam, smo ugotovili, da je njegova triletna biološka sestra v sirotišnici. Njuna družina je v begunskem taborišču Združenih narodov izven mesta Monrovia v Liberiji. Moj mož je pravkar z njo prispel domov. Hallelujah!

## SHONNI HASSOLDT

[shassoldt@msn.com](mailto:shassoldt@msn.com)

Colorado Springs, Colorado, ZDA

*Steve-ovi in Shonni-jini otroci so Jace (17), Kalyn (14), Caresse (9), Kiana (7), Landon (6), Garrett (5), Alia (3), Corbin (2), Aiden (8 mesecev) in Joeliana (3 mesece).*



## ***Snuckles! - Priviti se in dojeti!***

Zadnjih 16 let sem bila noseča ali pa sem dojila ter uporabljala več imen za dojenje. Eno od njih je 'sesanje' (ang: suckie). Moja hčerka se mi je priplazila v naročje in potegnila za srajco rekoč: „suckie!“

Eden od mojih priljubljenih načinov dojenja je, da se z dojenčkom uležem. Kadar to počneva, praviva temu 'snuckles' (kombinacija besed snuggle-priviti se in suckle-dojeti). Moj trenutni dojenček prsim pravi: „mimmie.“

## PAMELA HALE

Bardwell, Kentucky, ZDA



[ralphpamela@wk.net](mailto:ralphpamela@wk.net)

*Ralph-ovi in Pamela-jini otroci so Anna Ruth (15), Paul (14), Sarah (13), Grace (10), Chloe (9), Beth (7), Samuel (6), Shalom (4) in Noah (19 mesecev).*

## **Sedemkrat blagoslovljena!**

Sem mati sedmim otrokom, toda dojila sem lahko samo najmlajšega izmed naših otrok. Trudila sem se s prvimi tremi, toda zaradi poporodne depresije in strahu nisem bila uspešna.

Poskušala sem si dopovedati, da to ni pomembno. Najini otroci so se dobro razvijali tudi z mlekom za dojenčke in so zdravi ter bistri. Samo zato ker nisem mogla ugotoviti kako to storiti, nisem bila nič manj mama. Pri najini odločitvi so nama bili vsi zelo v oporo.

Bila sem preveč boječa da bi poskusila z svojim četrtem otrokom. Ponovno sem postala noseča in ugotovila da nosim dvojčke! Bila sem premagana in se odločila da ne bom niti mislila na dojenje, temveč se bom osredotočila na zdravo nosečnost. Dvojčka sta bila rojena v 39. tednu s 3,22 in 3,35 kilogrami. Oba sta bila zelo zdrava in v bolnišnici sta preživela samo 24 ur! Na žalost sem imela najhujšo poporodno depresijo. Nisem mogla misliti na nič drugega, kot samo priti varno skozi vsak dan. Moj čudoviti mož mi je bil med tem časom zelo v oporo.

Ko sta bila dvojčka stara okoli 8 mesecev sem postala noseča z najinim sedmim otrokom. Tokrat sem hotela stvari narediti drugače. Brala sem več o dojenju! V 36. tednu sem bila zelo nesrečna z običajno predporodno oskrbo, katero mi je nudila zdravnica. Namesto tega sva se odločila za porod na domu. Najina babica je bila čudovita! Porod je bil čudovit in poskusila sem jo dojeti.

Po nekaj tednih Naomi ni bilo videti da pridobiva težo. Najina babica jo je stehala in ugotovila da le izgublja težo. Da ugotovijo kaj je narobe, me je napotila na kliniko za dojenje. Ko so mi rekli, da otroka stradam, se je moje srce zlomilo. Pri dojenju je dobila manj kot 28ml mleka. Rekli so mi naj ji odslej dajem mleko za dojenčke ali pa bo stradala.

Babica mi je dala trohico upanja, da bo mogoče narediti prehodno dobo do polnega dojenja, če bom upoštevala njen nasvet. Hranila naj bi jo z nadomestkom in ji nato ponudila prsi. Potem sem si morala iztiskati mleko, da povečam svojo proizvodnjo. Morala sem se prepričati da dovolj jem, pijem, spim in ohranjam kolikor mogoče nizko mejo stresa. Če bom vse to delala bom navsezadnje prešla samo na dojenje.

Odšla sem domov in poskusila. Pozabili so mi povedati, da se ne bo želela prisesati name, ker je sedaj dajala prednost steklenički. Ves čas sem jokala! Njeno hranjenje je vzelo ves dan in večino noči. Neprenehoma sem bila izčrpana. Imela sem moža in šest drugih otrok, ki so me potrebovali in tri od njih naj bi tudi nekako šolala. Odločila sem se, da to ni pošteno do preostale družine in sem se prenehala truditi. Ko sem pomislila, da je to neka stvar, katero ne bom nikoli

počela, sem postala žalostna.

Naomi z mlečnim nadomestkom ni šlo tako dobro. Veliko je jokala in ponoči ni dobro spala. Sebe sem krivila, ker je bila vznemirjena. Če bi se le bolj trudila, bi mogoče lahko uspela.

Po Božji milosti sem še vedno imela mleko po treh mesecih poskušanja da bi mleko prenehalo. Naomi je bila sedaj stara skoraj štiri mesece in nisem mogla več prenašati njenega joka zaradi mlečnega nadomestka. Odločila sem se, da jo bom poskusila dojiti ob popoldnevem dremežu in tako vidim ali nama bo to pomagalo zaspati. To je bil čas, katerega ne bi jemala ostalim otrokom, ker so mlajši dremali, starejši pa so imeli tihi čas. Ko sem videla kako lahko je zopet sesala pri meni, sem bila tako presenečena.

Zdravniške sestre pri našem [WIC](#) programu (posebna dodatna nega za ženske, dojenčke in otroke v ZDA) so me spodbujale, naj jo več dojim. Bila sem vznemirjena in odšla domov, ter se pogovorila s svojim možem. Na moje presenečenje je bil zelo zavzet, da naj ponovno poskusim! V tednu dni se je Naomi izključno dojila! Bogu sem bila tako hvaležna, ker mi je pomagal, da sem to uresničila. Naomi je sedaj stara skoraj dve leti in se še vedno doji! Vez med nama je drugačna od vezi z ostalimi otroci. Druga do druge čutiva bližino.

Zelo sem hvaležna Bogu, da je tako ljubeč in da je tudi nekaj tako preprostega kot je to, Njemu pomembno. Te lekcije so me pripravile do tega, da sem še rajši mama.

## **AMY QUIMPO**

Londonderry, New Hampshire, ZDA

[arquimpo@yahoo.com](mailto:arquimpo@yahoo.com)

*Fred in Amy sta blagoslovljena z Gabriel (11), Isaac (9), Michael (7), Jeremiah (6), Matthew in Rebecca (3) ter Naomi (2).*

## ***Booboo je izginil!***

Opazila sem, da se moja dveletna hči že nekaj dni ne doji, a sem mislila da je to najbrž zaradi moje nosečnosti. Vprašala sem jo ali želi 'booboo.'

„Ne“, je odgovorila, „Booboo sta izginili, mama.“

„Kam sta odšli?“, sem jo vprašala.

Nisem pričakovala odgovora, toda svoja usta je odprla na široko in rekla: „Sem noter.“ Potem je pogladila še svoj trebušček in rekla: „In sem.“

## **PATRICIA SAWICKI**

Winnipeg, Manitoba, Kanada

[patooty@shaw.ca](mailto:patooty@shaw.ca)

*Glenwood in Patricia sta blagoslovljena s tremi hčerami – Garcia (6), Faith (4), Joy (2) in novim dojenčkom meseca oktobra.*

Patricia pomaga organizirati srečanje *Above Rubies* v Kanadi za ženske, ki bo od 2.-4. maja 2008, tel: 204-222-2621.

## **Dee Dees!**

Ko je bil rojen moj najstarejši sin Justin, ni bilo veliko ljudi, ki bi iskali odgovore na vprašanja glede dojenja. Moja lastna pediatrija, kateri sem brez zadržkov zaupala in kasneje ugotovila, da ni bila zagovornica dojenja, mi je nudila napačen nasvet. Svojih treh otrok prvih šest tednov nisem uspešno dojila. V času, ko sem imela četrtega otroka Johna, sem našla [La Leche League](#) in pri sosednjih vratih je živela celo voditeljica. Z vsemi pravilnimi informacijami in pomočjo pri mojih prstnih konicah, sem še vedno imela precej poskusov in ovir med dojenjem tega majhnega fanta in sem skoraj odnehala. Toda z veliko molitve in odločnosti sva tako postala uspešen par za dojenje. Dojil se je dve leti in pol.

Nekega dne, ko je imel John ravno rojstni dan in je moj mož prišel domov bolj zgodaj ter se z otrokom po večerji igral, sem videla svojo priložnost za neprekinjeno namakanje v kopalni kadi. Po nekaj minutah je mali John odkril, da me ni in me našel v kopalnici. Med sedenjem v kadi je bil zgornji del mojega telesa jasno viden in ravno na višini njegovih oči. Ko je vstopil, je njegov obraz zažarel in stekel h kadi radostno vzklikajoč „dee dees,“ najino besedo za dojenje in prsa. Ko je oče prišel v kopalnico po malega Johna, je moj dragi mali fant pogledal svojega očeta in rekel v najbolj ljubečem in hrepenečem tonu: „Tako rad imam 'dee dees.'“



## **VALERIE PAVOLKA**

Michigan City, Indiana, ZDA  
[valleyp@comcast.net](mailto:valleyp@comcast.net)

*John in Valerie sta blagoslovljena z Justin (19), Joshua (17), Hannah (11) in enim pri Jezusovih nogah, John (4) in Jesse (2).*

## **Moje dragoceno darilo**

*Kim je to pesem napisala med dojenjem četrtega otroka, njunega prvega otroka po obratni sterilizaciji.*

Zbudiš se ponoči, pritegnem te bliže  
moje roke pokrijejo tvoj hrbet  
si droben in topel  
temno je

v soju mesečine najdeš moje prsi  
in tvoja občutljiva usta  
mleko teče, napolnjuje tvoj lačni trebušček  
hiša je v tišini, razen tvojega zadovoljnega zvoka sesanja  
z vzdihljajem zaspiš  
dotaknem se tvojih las  
čudim se, kako si brezskrben in čudovito ustvarjen  
preden te je Bog ustvaril v trebuhu te je poznal  
ti si dragoceno darilo  
moja blazina je mokra od solz, vsaka slavi Njega  
zdrknem nazaj v spanec  
dojenje pri mesečini.

**KIM MILLS**

[Smith4Jesus7@aol.com](mailto:Smith4Jesus7@aol.com)

*David in Kim sta že 20 let poročena in Bog ju je blagoslovil z Kyle (17), Jesse (16), Casey (14), Justin (5) in Ethan (2).*

## ***Bi kavico?***

Pred sedmimi meseci sva iz Kitajske posvojila najino dragoceno Ruby. Takrat je bila stara štiri leta in pol. Nekega dne smo se pogovarjali o temi, kako se hrani dojenčke. Razložila sem ji, da kadar v matici raste dojenček, mama po rojstvu z materinim mlekom iz prsi hrani dojenčka. Razložila sem ji, da je Bog to naredil tako, da od tam pride mleko za dojenčka. Prav tako sem ji povedala, da sta bili dve od njenih sestic prav tako hranjeni in da sta bili naša najstarejša hčerka in Ruby hranjeni s stekleničko. Pritegnila sem jo bliže in ji povedala kako sem zadovoljna, da so njene pestunje v sirotišnici tako dobro skrbele zanjo in kako si želim, da bi jo lahko objela ko je bila še dojenček.

Medtem ko sem se naslednjega dne oblačila, je prišla k meni in me „dregnila.“ Poizvedela je: „Tam mleko, notri?“

„Ne,“ sem ji odgovorila. „Trenutno notri ni mleka.“ Za trenutek je premišljevala. Potem se je odločila: „Tam sedaj kava!“ Zasmejala sem se in rekla: „Da, mogoče!“ Mama ima rada svojo skodelico kave!

**LISA WIERZBICKI**

Blairstown, New Jersey, ZDA

[gerardandlisa@njaccess.com](mailto:gerardandlisa@njaccess.com)

*Gerard-ovi in Lisa-jini otroci so Eloise (11), Sophie (8), Lily (5) in Ruby (5).*

## **Nummies!**

V našem domu dojenje imenujemo 'nummies' ali 'snibble' (skovanka iz sip-srkljaj in nibble-grižljaj). Najini otroci pestujejo našega dojenčka in mu rečejo: „Ali potrebuješ svoje nummies?“

### **SHELLEY HILLMAN**

Gorham, Maine, ZDA

[titus2@maine.rr.com](mailto:titus2@maine.rr.com)

*Alan in Shelley sta blagoslovljena z Abigail (12), Rachel (10), Grace Elizabeth (7), Isaiah (5) in AnnahJoy (7 mesecev).*

## **Poslušala sem Boga!**

Moji mali Lily so se pričele medicinske težave pri starosti okoli dveh mesecev. Odpeljali smo jo k specialistu, ki je povedal, da ima neprizanesljive alergije in da naj jo preneham dojit. Kupila sem posebno mleko za dojenje in vse stekleničke, ter jo medtem ko je ves čas jokala skušala odstaviti! Vreščala je tri ure in ni hotela stekleničke.

Končno sem jo položila in molila zanjo. Čutila sem, da je Bog v mojem srcu rekel: „Doji jo in zaupaj Mi.“ Še naprej sem jo dojila. Ko sva odšla k njeni običajni pediatriki (ki je zagovornik dojenja), mi je rekla naj jo še naprej dojim, vse dokler se bom držala zelo stroge diete. Lahko bi otroka odstavila in ne bi prisluhnila Bogu. Z možem veva, da je dojenje Božji namen in On nama je to dokazal.

Ko sem želela Lily dati stekleničko, se je moj triletnik razburil rekoč: „Ne, mama, ona hoče mleko iz tvojih 'mlečnih teles'“.

### **MELISSA SCHULTZ**

Minden, Texas, ZDA

[schultzfamijmc@hotmail.com](mailto:schultzfamijmc@hotmail.com)

*John in Melissa sta blagoslovljena z Christopherjem (3) in Lily (4 mesece).*

## **Čokoladno mleko!**

Imam prijateljico, katere otrok je bil rojen okoli štiri mesece za mojim. Je mlada afriška Američanka in nekega večera, ko je bil njen otrok star okoli osem mesecev sem nekaj ur skrbela zanj. Dojila sem Hannah, svojo dvanajstmesečno deklico. Dojenčica na obisku je postala hrupna in ni je bilo mogoče potolažiti. V obupu sem jo poskusila dojit. Takoj je potegnila prsno bradavico, toda po nekaj minutah se je ustavila in me pogledala. Nič več ni bila zagreta za dojenje!

Moja prijateljica se je kmalu vrnila. Ko sem ji o tem povedala, je smejoč odvrnila: „Seveda, ona pije samo čokoladno mleko!“

p.s. Najine dojenčke sem dojila do starosti dveh let. Prvega in četrtega tudi v njunem četrtem letu. Dojenju vsi otroci pravijo „Med.“

## **LEANNE GOLLIHER**

Avstralsko dekle, ki se je poročilo z Američanom. Sedaj živita v Los Angelesu.  
[lpotterymum@aol.com](mailto:lpotterymum@aol.com)

*Clayton in Leanne imata štiri otroke, Hannah (18), Polly (15 ½), Abigail (12) in Elijah (10).*

## **Človeško mleko zvečer!**

Zjutraj si iztisnem mleko, da ga vmešam v otroško hrano. Zdi se mi, da imamo prsno mleko vedno v hladilniku. Moja triletna hči ima pred spanjem rada kozarec mleka, toda nekega večera smo ostali brez mleka. Moj petletni sin je povedal svoji sestri: „Se opravičujem, toda nocoj imamo v hladilniku samo človeško mleko!“

Moj tretji otrok se je rodil nezmožen za dojenje. Pri korenu njenega jezika je imela vlaknato kopreno in se tako ni mogla oprijeti. Prepričana sem bila, da bo imela prsno mleko tako dolgo, kolikor ji ga bom uspevala dobavljati. Prva dva meseca njenega življenja sem si mleko iztiskala in jo hranila s stekleničko. Iztiskanje je postalo zelo težavno, ker se dojenčica sploh ni dojila in moje telo ni hotelo več zagotavljati mleka aparatu! Prosila sem svojega petletnega sina naj prosim poprosi Boga za pomoč pri dojenju naše dojenčice, da bo še vedno lahko imela mamino mleko. Naslednji dan se je pričela dojiti! Sedaj pri štirih mesecih je srečna in zdrava! Tako sem hvaležna za vzpodbudo, ki sem jo prejela za nadaljevanje, čeprav je bilo težko. Zelo sem hvaležna za način, kako Bog sliši jok naših otrok!

## **SUMMER BROWN**

Kennesaw, Georgia, ZDA  
[daysofsummer@comcast.net](mailto:daysofsummer@comcast.net)

*Bog je blagoslovil Thomasa in Summer z Noah (5), Lydia (3) in Tabitha (4 mesece).*

## **Dopolnilno hranjenje!**

Ko je prispela najina druga hčerka, je bila moja hčerka stara 15 mesecev. Ko sem novo dojenčico dojila je moj komaj govoreči otrok vprašal kaj se dogaja.

„Na ta način dojenčki jedo,“ sem odgovorila.

„Dojenčki jedo,“ je ponovila. To je postalo njeno ime za prsa. Sedaj je stara sedem let. Doslej imamo štiri otroke in vsi kličejo moje prsi z njenim „dojenčki jedo.“

Ko je bil moj prvi otrok star tri tedne, smo ugotovili, da se na dan proizvaja samo 28 ml mleka. Praktično je stradala. Bila sem obupana, toda odločna storiti vse da

rešim težavo. Po mesecih poskusov z raznimi zdravili, kolikor sem jih lahko našla in nešteti ur raziskovanj, sem se vdala v usodo, da brez kreativnega čudeža od Boga nikoli ne bom imela dovolj mleka, da zadovoljim svoje dojenčke.

Imela sem stanje, ki je znano kot nezadostno izločanje žlez (IGT - Insufficient Glandular Tissue) ali popubertetna podrazvitost prsi (hypoplastic breasts). Manjka mi večina prsnih žlez (mammary tissue), katere naj bi se razvile v času pubertete. Za to motnjo ni znan ne vzrok in tudi ne zdravilo. Takrat sem bila noseča z svojim drugim otrokom. Želela sem dojiti in svojemu otroku nuditi tudi le malo mleka, katerega sem bila sposobna ustvariti. Ugotovila sem da je malo bolje kot nič. Vedela sem, da so prednosti dojenja daleč nad preprostim hranjenjem v obliki mleka.

Božji odgovor zame je bil dodatni dojilnik, ki mi je omogočal zagotavljanje dodatnega mleka skozi hranilno cevko vstavljeno v dojenčkova usta, medtem ko se je dojenček dovil pri prsih. Najprej sem uporabila [Medela Supplemental Nursing System \(SNS\)](#) in kasneje [Lact-Aid](#). Slednjega je pravzaprav izumil oče, ko sta z ženo posvojila dojenčka in ga je želela dojiti. Dojenje na ta način je težko, traja preden se naučiš in ni za bojzljivce, toda prednosti so čudovite! Na ta način sem dojila štiri dojenčke, čeprav bi me kdo proglasil za noro, tega ne bi delala na drug način.

## **BETH WALKER**

Round Rock, Texas, ZDA

[katartizo@earthlink.net](mailto:katartizo@earthlink.net)

*Bog je blagoslovil Bryan-a in Beth z Kaitlyn (7), Brynalise (6), Caleb (3) in Ian (1).*

## ***Psttt mojemu otroku!***

Najin drugi otrok si je izbral besedo 'boobie'. Četudi je bila to sprva srčkana beseda, ni bila slišati tako srčkana ko ji je z zelo glasnim glasom dodal še „HOČEM!“ Hvaležna sem, da sem od takrat pridobila delček modrosti in najini kasnejši otroci so uporabili nekaj srčkanih imen. Najin četrti otrok je za dojenje uporabil besedo psttt, toda on je to povedal kot: „PSTTT“ (ang: SHUSH). To ga je vedno psttt (umirilo). Potem je najin šesti otrok dojenje imenoval 'nursie' (dojenje). Najin sedmi se je sedaj naučil znakovnega jezika za 'mleko' in običajno reče 'muu'.

## **ROBYN ZEPP**

East Texas, Pennsylvania, ZDA

[zepp1785@rcn.com](mailto:zepp1785@rcn.com)

*Zepp-ijini otroci: Bailey (12), Noah (11), Rebekah (9), Shaun (7), Ian (5), Samuel (3), Sydney (1) in potem Leona (5) in v Liberiji čaka Josephine (7 ali 9, nisem*

prepričana).

## **Pustite me v „ječi“!**

Ko sem bila noseča z svojim prvim otrokom, sem ga želela poskusiti dojiti. Slišala sem, da je to boljše za dojenčke. Nihče v naši družini ni doжил, zato nisem imela pojma kaj delam. Ko se je rodil, še vedno nisem bila prepričana, toda vedela sem, da je zanj to najboljša stvar. Kakorkoli, ni mi bilo všeč. Počutila sem se kot ujeta. Kadar sem dojila, sem temu rekla 'otročka ječa'. Želela sem biti prosta, da bi odšla ven in bi počela stvari, brez da bi bil name pripet dojenček. Želela sem, da bi ga moj mož lahko hranil s stekleničko. Odločila sem se, da ga bom dojila samo šest mesecev in razmišljala, da je lahko še srečen, da bo dobil toliko. S tem vzorcem in obnašanjem sem nadaljevala tudi pri naslednjih dveh otrocih. Odklanjala sem dojenje, če nista medtem minili standardni dve uri. Mislila sem, da jih bom razvadila, če jim bom dala tudi med njihovim jokom.

Medtem, ko sem bila noseča s svojim četrtem otrokom, sem brala *Moč materinstva* avtorice Nancy Campbell. Ko sem prispela do poglavja o dojenju, sem bila popolnoma pregovorjena. Kesala sem se svojega obnašanja o 'otročki ječi' in se zahvaljevala Bogu, da me je On ustvaril za hranjenje mojih lastnih otrok. Ko sem prebrala vse prednosti podaljšanega dojenja, sem se odločila, da bom naslednjega otroka poskusila dojiti celo leto. Prav tako sem se odločila dojiti zaradi udobja namesto rednega dvournega hranjenja. Oh, kakšno razliko je bilo opaziti pri mojem malčku! Bil je bolj vesel in zaradi miru, ki je napolnil dom, je to koristilo vsej družini! Bil je mnogo bolj zadovoljen, kot so bili ostali moji dojenčki.

Sedaj srečno dojam svojega najnovejšega dojenčka! Kadar dojam, imam najboljši razlog, da se usedem in molim za svojo družino ali preberem odlomek iz Božje Besede, ki mi pomaga priti skozi živahne dni! Še vedno ne morem verjeti kako sem lahko to smatrala za 'ječo'! Če je to 'ječa,' potem me pustite, da ostanem v njej!

### **STACIE BROWN**

The Dalles, Oregon, ZDA  
[sbfirefighter@earthlink.net](mailto:sbfirefighter@earthlink.net)

*Steve in Stacie sta blagoslovljena z Joshua (8), Marcus (6), Jessica (4), Andrew (2) in Jacob (2 meseca).*

## **Či-Či!**

Moja najmlajša hči Keziah je stara skoraj 23 mesecev in se še vedno rada doji. V našem gospodinjstvu temu pravimo 'či-či', kar v španskem slengu iz Srednje Amerike pomeni dojenje. Letos, na Materinski dan zjutraj sem med slavljenjem v cerkvi držala Keziah v svojih rokah. Medtem ko smo peli je mrmrala: „či-či, či-či“. Ker smo se osredotočili na pesem resnično nisem polagala pozornosti nanjo.



Nenadoma se je dvignila, prijela moj obraz z njenima dvema majhnima rokama in potegnila moj obraz navzdol k svojemu in vzkliknila: „Mami, mama, mami! Či-Či!“

## **MELODY FROESE**

Winnipeg, Manitoba, Canada

[all.aboard@bluebottle.com](mailto:all.aboard@bluebottle.com)

*Michael in Melody sta blagoslovljena z Abigail (5), Elizabeth (3?), Keziah (2) in še enim dragocenim darilom avgusta 2007.*

## **Premijski otročiček!**

V dojenju svojih otrok sem uživala 13-15 mesecev. To je čudovita vez in prinese tako vrsto intimnosti, katere nisem našla pri nobeni drugi aktivnosti s svojimi otročički. Ko sem pri 31. tednih imela četrtega otroka, je bila težka samo 0,97 kg. Povedali so mi, da je najbrž ne bom mogla dojiti. Bila je zelo slabotna in skozi nos so ji v trebuh potisnili cevko in jo tako hranili. Vsaki dve uri sem si iztiskala mleko ki jo je hranilo hkrati z dodatkom, ki ji je pomagal pridobivati na teži. Pri starosti enajstih dni so mi rekli, da bi lahko poskusili s kožnim dotikom. Svetovalka za dojenje je rekla, da bo mogoče lizala mojo bradavico, toda naj ne bom presenečena, če se ne bo prisesala nanjo.

Položili smo jo čisto blizu prsim in ta sladka majhna deklica je nagonsko vedela kaj mora storiti. Z svojimi usti je objela mojo bradavičko in sesala in sesala! Dojila se je 10 minut in čeljust svetovalke za dojenje se je povsila do tal! Po tem so mi jo dovolili dojiti samo dvakrat dnevno. Preostali čas sem si iztiskala mleko. Pripravila sem jih k temu, da so jo pri starosti mesec dni pustili domov težko 1,8 kg. Ko je postajala močnejša, sem pričela dodajati eno hranjenje dnevno. Mnogo lažje in v zadovoljstvo mi je bilo, da se doji, kot pa si iztiskati!

Slavim Boga, da ima rada dojenje! Za nadaljevanje je bilo potrebno mnogo potrpežljive vztrajnosti, toda v nekaj tednih se je že polno dojila! Sedaj je zdrava triletnica in kadar dojim njeno sestro dojenčico kliče: „moji ba-bas.“

## **DEANNA ZEDICHER**

Ephraim, Utah, ZDA

[d\\_zedicher@hotmail.com](mailto:d_zedicher@hotmail.com)

*Rodney in Deanna sta blagoslovljena z Jessica (8), Abigail (6), Emily (4), Hannah (3) in Aliyah (1).*

## **Umirjeno mami potrebujem nazaj!**

Zelo rada dojim svoje dojenčke. Doslej sem bila blagoslovljena z rojstvom petih bioloških otrok in še enega imam na poti. S svojim prvim otrokom nisem vedela

kaj sem počela. Dodajala sem vodo in naredila vse mogoče napake in jo pri enajstih mesecih odstavila. S svojim drugim otrokom sem še bolj uživala. Nisem dodajala in ves čas sva se zibala na gugalnem stolu. Spal je z nama in bil je čudovit, toda, ker sem mislila da je pomembno da grem, sem ga pri osemnajstih mesecih odstavila. Kako sem se zmotila! Sploh ni hotel biti odstavljen in ko sem ga odstavila, se je pričel grdo vesti. Po tem sem prisegla, da ne bom nikoli odstavila otroka, temveč bom pustila, da se sami odstavijo.

Moj tretji otrok je bil rojen v najinem avtomobilu. Morala sem biti malce nasilna, toda zdravnik mi je potem, ko smo se namestili v reševalni avto končno le dovolil pričeti z dojenjem. Dojila sem jo 23 mesecev. Ko se je bližal porod mojega četrtega otroka je mož končno privolil v porod na domu. Lahko vam jamčim za dejstvo, da sploh ni nič podobno temu, da lahko dojiš takoj, ko otrok pride na svet. To je najbolj neverjeten občutek. Moj četrti in peti otrok sta bila oba rojena na domu in oba sem dojila preko dveh let.

Začudena sem, kako sproščena postanem, kadar dojim svoje dojenčke. Cel svet se lahko konča, toda jaz se počutim, kot bi bila v nebesih. Brez dojenja se bolj nagibam k stresnim občutkom in pogosto na stvari preburno reagiram. Moj najmlajši je sedaj star tri leta in pol. To je bilo najdaljše obdobje brez nosečnosti ali dojenja. Seveda smo v tem času privedli iz Liberije domov še tri ljubljenske. Kakorkoli, meseca oktobra pričakujem dojenčka in komaj čakam da pričnem s ponovnim dojenjem dojenčka. Mislim, da si vsi moji otroci želijo, da zopet dobijo nazaj svojo umirjeno mami!

Pri naši hiši najini otroci dojenju pravijo 'Ninny'.

## **HANNAH BABIAK**

Pell Lake, Wisconsin, ZDA

[Rhbabiak13@charter.net](mailto:Rhbabiak13@charter.net)

*Robert-ovi in Hannah-ijini otroci so Leah (13), Kaila (12), Robert (12), Sarah (12), Michael (10), Rachel (7), Kendra (5), Jared (3) in Dojenček oktobra 2007.*

## ***Polnjenje postaje?***

Pred trinajstimi leti sem imela dva dojenčka 11 mesecev narazen. Dojila sem ju vzporedno in videti je bilo, da mi to jemlje ves moj čas. Počutila sem se kot stroj za mleko. In bar za zajtrk ni bil nikoli zaprt!

Četrtega julija, ko je bila najmlajša hči stara dva tedna, sem uspela z njima iti ven iz mesta. Moje nečakinje so bile očarane nad dojenčicama. Najprej sem dojila enajstletno Zerah in potem pričela dojiti svojo novorojenko Nesho. Potem sem Neshi podrla kupček in zamenjala strani.

Moja triletna nečakinja me je čudno pogledala in vprašala čemu sem jo predstavila na drugo stran. Povedala sem ji, da je ena stran prazna, druga pa polna. Gledala

je vame z velikimi modrimi očmi in rekla: „Ali moraš iti vso pot nazaj domov, da ju napolniš?“

## MARCHELLE WEB

Grand Junction, Colorado, ZDA

### Nosečnost in ledvični kamni

„Torej, gospa Lloyd, če boste zavrnila splav, lahko greste nazaj v razred. Nič ne moremo storiti. Krvavitev nakazuje, da boste morebiti spontano splavila zarodek.“ S solzami, ki so mi tekle po obrazu sem stekla ven iz univerzitetne zdravstvene klinike. Moj mož me je srečal v študentskem domu in me nekaj dolgih minut objemal. Bilo je leto 1985. Imela sem komaj 20 let in on 22. Oba sva bila še vedno na fakulteti. Bila sva poročena šele manj kot šest mesecev in že sva se srečala z morebitno smrtjo najinega prvega dojenčka.



Najina zgodba se je pravzaprav pričela leta 1984. Bila sem novorojena kristjanka; Mike je bil kristjan že od osmega leta starosti. Obiskovala sva isto univerzo, on z upanjem na izbiro v poklicno baseballsko moštvo. Ko sva se srečala, sva bila oba zelo samostojni osebi z močno voljo. Toda celo zgodaj v najinem razmerju sva si prizadevala narediti Jezusa za središče najinih življenj.

Z Mikeom sva se zaročila in pripravljala načrte za najin poročni dan. Del teh priprav je bila tudi odločitev katero od tehnik kontrole rojstev bova uporabljala. Ob prvem obisku ginekologinje v mojem rojstnem mestu so mi povedali, da bom najbrž zelo težko zanosila, ker imam od svojega trinajstega leta menstruacijo samo enkrat letno. Zdravnica ni nikoli ugotovila vzroka mojim izostalim menstruacijam, temveč je svetovala tablete za plodnost, da se menstruacija pojavi, kar je potrebno, da se lahko prične uporabljati zdravila za kontrolo rojstva.

Celo kot nova kristjanka se pri jemanju zdravil in dodajanju kemije v telo nisem počutila udobno. Pozno ponoči sem molila k Jezusu naj posreduje, da bom imela naraven cikel. Preteklo je več kot leto dni, toda čudežno, naslednji dan se je pričela moja menstruacija. Moja prva pomembnejša molitev vere je bila uslišana in zavrgla sem tabletko za plodnost.

Samo nekaj mesecev pred poroko sem pričela jemati tabletko za kontrolo rojstva. Ta ideja mi ni bila všeč, toda tako sem bila navajena tega mišljenja - da je nosečnost nekaj česar naj bi se izogibala - da nisem videla druge možnosti. Prišel je najin poročni dan in ne dolgo zatem nama je Mike-ov dedek pričel govoriti, da si želi vnuka. „Kako si drzne?“ sem premišljevala. „Komaj sva se poročila. Nisem še pripravljena imeti otroke.“

Naslednje kar se spomnim je, da so mi pričeli nastajati madeži. Mislila sem, da

sem noseča in sem takoj prenehala z jemanjem tabletk. Slišala sem, da če med nosečnostjo jemlješ tabletko za kontrolo rojstva, to lahko povzroči deformacije na otroku. Nosečniški test se je izkazal negativen, toda odločila sem se, da ne bom jemala nobenih zdravil več. Ni mi bil všeč občutek in razen tega ali mi ni zdravnica povedala, da najbrž niti ne bom zanosila.

Prav naslednji mesec sem spočela. Bila sem v stresu. Ginekologinja mi je rekla, da je bilo to najbrž zato, ker ko sem prvič prenehala jemati tabletko, je moje telo sprostilo več jajčec in najbrž nikoli več ne bom zanosila. Kmalu po spočetju sem pričela močno krvaveti. Moj prvi obisk na univerzitetni kliniki je bil, ko mi je zdravnica povedala naj ali prekinem nosečnost ali pa se soočim z neizogibnim spontanim splavom. Nobenega drugega nasveta. Brez sočutja. Splav ali spontani splav.

Hvaležna sem, četudi takrat nisva imela zdravstvenega zavarovanja, da me je moj mož odpeljal k zdravniku v njegovo mesto. To je bil starejši gospod, očitno usmerjen k življenju (ang: pro-life), ki mi je rekel, naj dva tedna ne grem v šolo in naj počivam v postelji. Ni bil prepričan ali sem izgubila dvojčka ali sem imela dvignjeno posteljico, toda verjel je, da če bom previdna, da lahko donosim svojega dojenčka. Krvavitev se je kmalu ustavila.

Potem sem okoli 27. gestacijskega tedna (op. prev.: šteje se od spočetja dalje) doživela glodajočo bolečino v levem boku. Žgoči, zahrbtni krči so v valovih prihajali in odhajali. Moja bolničarka je pregledovala bolniško evidenčno kartico in se bala najhujšega. Priklopila me je na monitor in vprašala ali imam popadke. Kako naj bi vedela? Še nikoli nisem imela dojenčka. Sčasoma so popadki prenehali in so me odpustili. Preostanek nosečnosti je potekal gladko in nekaj mesecev kasneje nama je Gospod dal zdravega dojenčka, katerega sva poimenovala Michael.

Po rojstvu Michaela sem ugotovila, da ni potrebe poskusiti preprečiti naslednjo nosečnost, kajti kot je že zdravnica rekla, je bila prva samo muhasto naključje. Minilo je enajst mesecev in kot običajno nisem imela menstruacije. Vendar sem pričela doživljati jutranje slabosti. Presenetljivo, brez da bi imela menstruacijo, sem bila ponovno noseča z drugim otrokom.

Še isto uro ko smo prispeli z našim novim zavoječkom iz bolnišnice sem se ponovno zvijala v trpeči bolečini v hrbtu, v istih zahrbtnih krčih, kot sem jih doživela pri Michaelu. Celo po stopnicah navzdol nisem mogla hoditi, tako da me je Mike odnesel v avtomobil in v naglici sem odšla nazaj v bolnišnico. Tokrat so ugotovili razlog. V mojem levem sečevodu sem imela velike ledvične kamne, ki so moji ledvici preprečevali drenažo. Sledila je operacija in počasno okrevanje, toda pravzaprav sem bila ozdravljena ledvičnih kamnov in običajnih poporodnih bolečin.

To je bil čas, ko je Bog pričel spreminjati moj pogled nad celotno idejo kontrole rojstev. Neka dama mi je dala knjigo avtorice [Mary Pride](#) z naslovom *Pot domov*, ki je meni odprla Pisma. Živo se spominjam dneva leta 1988, ko sem postala

obsojena odpovedi svojim idejam o 'planiranju družine' in sem dopustila Bogu naj nama da otroke ob Njegovem popolnem času. Bila sem tudi pregovorjena, naj otroke, katere nama je Gospod dal šolava na domu, ter jih vzgajava in trenirava po Njegovih poteh.

Kakorkoli, svojega moža sem poznala in vedela sem, da bo zanj potreben majhen čudež, da te 'radikalne' ideje sprejme. Presenetljivo, ko je tega dne leta 1988 prišel iz službe domov in sem mu povedala, kar sem se naučila iz Pisem, je Mike odgovoril preprosto in zaupljivo: „Da, se strinjam.“ (Nisem vedela, da je tudi on bral knjigo Mary Pride!)

Želim, da bi lahko rekla, da nikoli nisva dvomila in da je od te točke naprej vse potekalo kot namazano. Pred nama je bilo veliko težkih preizkušenj. V manj kot letu dni sem bila noseča z najinim tretjim otrokom. Nekaj mesecev pred koncem nosečnosti sem odkrila še en ledvični kamen zataknjen v desnem sečevodu. Moja ledvica je otekla kot balon. Bolečina je bila neverjetna. V bolnišnici celo nisem mogla govoriti. Ječala sem in bruhalo. Spominjam se celo-nočnega obračanja v postelji iz ene strani na drugo stran, proseč za milost pri Bogu. Zdravnik zaradi nosečnosti ni mogel odstraniti kamna. Namesto tega je od moje ledvice do mojega mehurja mimo kamna vstavil tanko cevčico, da se omogoči delna drenaža.

Preostale mesece nosečnosti sem preležala na kavču v neprestani bolečini z eno in dvoletnikoma, ki sta se podila po hiši. Verz, ki mi je prihajal na pamet je bil iz pisma [Rimljanom 12,1](#): „Ker je torej Bog tako usmiljen, vas rotim, bratje: darujte svoja telesa v živo, sveto in Bogu všečno žrtev; to je vaše smiselno (ali razumno, duhovno) bogoslužje.“ Ti dnevi so bili resnično preizkušnja vere.

Med tem časom slabotnosti sem se bojevala z groznim strahom o vseh mogočih stvareh. Najbolj vključujoč idejo o izročitvi popolnega nadzora svojega življenja in življenj svojih otrok Bogu. Še vedno sem bila mlada kristjanka in zelo sem bila zaskrbljena kako bom sprejeta v družbi. Bolečé sem se zavedala, da živeti povsem posvečeno h Kristusu usmerjeno življenje pomeni izgubiti priljubljenost v svetu. Toda Gospod me je venomer spominjal na verz: „In nikar se ne prilagajajte temu svetu, (ali veku) ampak se tako preobražajte z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je (db. kaj je Božja volja) dobro, njemu všečno in popolno.“ ([Rimljanom 12,2](#)). Gospod je počasi spreminjal želje mojega srca in spoznala sem, da je bogastvo sveta v primerjavi z duhovno in večno nagrado katero ima Bog shranjeno za njegovo družino, če mu le zvesto služimo, mrtvaško blede.

Medtem ko so leta minevala, nas je še naprej vsako leto in pol blagoslovil z novim otrokom. Četudi je bil do mene milosten in mi je dal „lahke porode,“ sem doživljala najmanj en napad ledvičnih kamnov pred, med ali po vsaki nosečnosti. Z dvema otrokoma sem šla skozi preko 30 kamnov in med mojo deseto nosečnostjo sem imela zaradi kamnov resne težave in morali so mi v moj sečevod vstaviti novo cevčico. V obdobju 21 let sem prestala mnogokratne litotripsije (op. prev.: postopek drobljenja ledvičnega kamna v telesu mehanično ali s pomočjo

ultrazvoka), ureteroskopije (op. prev.: endoskopska preiskava, zdravljenje ali operacija sečevoda), cistoskopije (op. prev.: cevast instrument s svetilko za pregled notranjosti mehurja ali sečevoda) in namestitve cevčic za zdravljenje ledvičnih kamnov. Imela sem štiri različne urologe, endokrinologa (op. prev.: zdravnik-specialist za bolezni žlez) in nephrologa (op. prev.: zdravnik-specialist za bolezni ledvic), ki so se ukvarjali z mojim primerom. Poskusila sem z naravnimi zdravili, zelišči, čiščenjem ledvic, spreminjanjem diet, masažne terapije\*, kiropraktika\*, refleksologa\*, maziljenja, posta in veliko strastne molitve. Navsezadnje sem z mnogimi bolečinami in trpljenjem odstranila preko 100 kamnov.

Četudi sem vsa ta leta imela mnoge teste z namenom ugotovitve razloga mojih ledvičnih kamnov, so bili do nedavnega vsi rezultati ne prepričevalni. To poletje, po rojstvu najinega dvanajstega dojenčka sem prestala šest zelo tveganih operacij odstranitve petih kamnov iz sečevoda. Nekaj se jih je v tkivu zagostilo in so povzročali blokado delovanja, širjenje in poškodbo ledvic. Med to težko preizkušnjo je moj urolog naročil novo skupino testiranj iz drugega laboratorija. Končno se je pokazala nenormalnost v moji telesni kemiji. Imam pomanjkanje citratov (soli citronove kisline) in visok pH v mojem urinu. Sedaj jemljem mineralni nadomestek imenovan Uroci-K, ki je preverjeno uredil nivo citratov. Molimo, da bi to zdravilo preprečilo nadaljnje težave.

Ali sem ozdravljena težav z ledvičnimi kamni, pa bomo še videli. Vendar sem svoje ledvične kamne sprejela preprosto kot '[trn v mesu](#),' katerega Gospod uporablja, da me obdrži odvisno od Njegove moči in ne od svoje lastne. V svojem srcu vem, da so v zadnjih dveh dekadah boleča testna obdobja razvila mojo vero in stanovitnost. Bog nam v [Jakobu 1,2-5](#) pravi: „Moji bratje, kadar pridete v razne preizkušnje, imejte to za čisto veselje, saj spoznavate, (ali veste) da preizkušnost vaše vere ustvarja stanovitnost. Za stanovitnost pa naj bo značilno popolno delo, da boste popolni (ali zreli, odrasli) in celoviti in vam ne bo ničesar manjkalo. Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad daje in ne sramoti – in dana mu bo.“

Prav tako sem se naučila, da ne glede ali je problem s katerim se naša družina sooči fizična, miselna, duhovna, denarna ali zakonska težava, je Gospod v reševanju zvest, če se le ponižamo, molimo, preiskujemo Sveto pismo in naše voljo podvržemo Njemu. Kadarkoli sem s pametjo na koncu, vem, da je to samo zato, ker skušam nadzorovati položaj v svoji lastni moči in se ne zanašam na Božjo modrost in moč. Besede iz [Pregovorov 3,5-6](#): „Zaupaj v GOSPODA z vsem svojim srcem, na svojo razumnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh ga spoznavaj in on bo uravnaval tvoje steze,“ nam dajejo tolažbo kadar satan izvaja svoje napade. Gospoda slavimo zaradi Njegove milosti in slave in mu dajemo slavo za delo, katerega opravlja v nas.

## SUE LLOYD

\* op. prev: Ni v skladu s krščansko vero!

Moore, South Carolina, ZDA  
[susanl9131@gmail.com](mailto:susanl9131@gmail.com)

*Slika: Bog je Mike in Sue blagoslovil z 12 otroci – Michael, ml. (20), Mary Beth (19), Mandy (18), Isaac (16), Abby (14), Matt (12), Becky (11), Timmy (8), Sarah (7), Sam (4), Anne (3) in Chloe (1).*

**Above Rubies e-poštni sezname** <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Spodnja polobla e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

Velika Britanija e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Imate vprašanja, prosim: Tamie Krawczeski, e-naslov: [tamielovestn@hotmail.com](mailto:tamielovestn@hotmail.com)

### **Študirajte Above Rubies priročnike online**

Moč materinstva: <http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/>

Družinska jedilna miza in gostoljubnost:

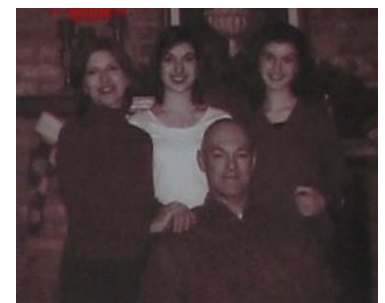
<http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/>

Bodite plodni in se množite/Vizija Boga za družine:

<http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/>

## **Padec ven iz ljubezni**

*Slika: Clayton in Angela z njunima dvema hčerkama, Lelo (21) in Megan (17). Imata tudi že poročenega sina ter dva vnuka starosti enega in petih let.*



Ali sta si obljubila, da se boste ljubila, spoštovala in si prisluhnila dokler bosta oba živelata? Poročna slovesnost nas vedno opomni na obljube, katere smo si dali na naš poročni dan, kajne? Toda kaj pomeni ljubiti nekoga? Romantični pisci novel nam govorijo, da je ljubezen vrtinec deljene radosti in sreče pomešane s srčnimi odmerki noči preživetimi izven mesta, večerjami ob svečah za dva in srce trgajočimi ljubezenskimi pismi. Psihologi nam govorijo, da ljubiti nekoga pomeni skupaj preživeti 'kvalitetne' trenutke ter 'komunicirati.'

Vse te stvari so dobre in zagotovo zakonci, ki to počno, izkusijo boljši odnos. Toda kaj pa če smo neenakopravno podjarmljeni z nevernikom? Kaj če vaš zakonec

napram vam ne postopa ljubeče? Kaj če vaju je prav sedaj Gospod blagoslovil z otrokom in si tega ne moreta privoščiti, ali imata premalo energije za nadaljevanje zabavnih zmenkov, ki so vaju pravzaprav združili? Žalostno toda mnogo parov, ki se soočijo s podobnimi rastočimi bolečinami čutijo, da so padli 'ven iz ljubezni' in iščejo ločeno življenje in končno razvezo zakona.

Vendar pa Bog gleda na ljubezen drugače. Svetopisemska ljubezen je glagol, je beseda, ki označuje dejanje, namesto samostalnika, ki naj bi nakazoval občutek. Mi svoje želje odložimo v korist drugega. Naš pastor je rekel: „Delamo, kar je dobro za nekoga drugega, ne glede na ceno, ki si jo prizadenemo.“

Mnogo poročenih parov v Svetopisemskih časih pred poroko niti niso poznali drug drugega. Izak in Rebeka sta na primer živela mnogo kilometrov narazen drug od drugega. Drugi kot Mojzes in Cipora ali Jakob in Lea celo niso bili pritegnjeni s skupno vezjo ali namenom. Ko je Jezus rotil može in žene, da ljubijo drug drugega, jih ni spodbujal da vžigajo star ogenj skozi vrtinčne noči mesta. Namesto tega nas spodbuja naj 'bomo' ljubeči.

[1 Korinčanom 13](#) nam pokaže ljubezen po Božjih standardih. Pove nam, da je izražanje agape ali Božje ljubezni večja vrlina kot lepljivo govorjenje in nakazuje da govorna ljubezen ni nikoli tako učinkovita kot 'delovna' ljubezen. Daje nam primere, kako je ljubezen veliko večja kot obilni duhovni darovi ali dajanje svojega življenja in lastnine v nesebično žrtev.

Ljubezen je potrpežljiva – tudi kadar čutiš da bi se izkazoval z nasiljem.

Ljubezen je prijazna – tudi kadar drugi z vami niso prijazni in bi se jim resnično radi maščevali.

Ljubezen ni ljubosumna – še posebno kadar mož pride domov preutrujen za poslušanje, potem ko je vso svojo moč in ves svoj čas razdal delu in se počutite neopazno.

Ljubezen se ne baha – tudi kadar želite svetu povedati o vaših nadarjenostih.

Ljubezen ni domišljava – namesto tega je ponižna in predpostavlja, da imajo drugi prav ko nas grajajo.

Ljubezen ni dejanje nespodobnosti – tudi kadar vam grobost in premaganost dovolita iti po vaši poti.

Ljubezen ne išče njenega lastnega – tudi kadar bi bilo za vas dobičkonosno.

Ljubezen se ne da hitro izzvati – tudi če ste ves dan menjale umazane plenice in pride po dolgem dnevu vaš mož domov razdražljiv.

Ljubezen si ne jemlje k srcu trpljenja po krivem – tudi kadar je videti, da so vsi proti vam ali ste javno napadeni.

Ljubezen se ne razveseljuje v nepravicih – tudi kadar je videti, da bi druga oseba zaslužila zdravljenje.

Ljubezen se razveseljuje v resnici – tudi kadar je videti lažje in bolj učinkovito lagati ali prevarati.

Ljubezen prenaša vse stvari – tudi kadar so razočaranja videti silna.

Ljubezen verjame vsem stvarim – tudi kadar ste prizadeti in se ne počutite tako da bi komurkoli zaupali.

Ljubezen zaupa vsem stvarim – četudi so vaše vizije leta zasenčila z



razočaranji.

Ljubezen se sprijazni z vsemi stvarmi – posebno kadar mislite, da v vašem življenju ne morete več prenašati ne ljudi, ne okoliščin.

Ljubezen nikoli ne odpove – četudi se počutite zasute in je vaš položaj videti

brezupen.

Kadar ljubezen postavite v stresno ali težko situacijo se ne bo sesula, temveč bo namesto tega ostala nesebično zvesta, tudi za ceno smrti.

## ANGELA DECOTEAU

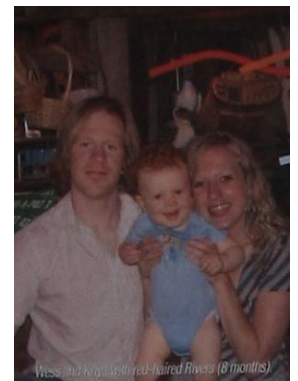
St. Amant, Louisiana, ZDA

[calmdec@cox.net](mailto:calmdec@cox.net)

## Reke radosti

*Slika: Wess in Kriya z rdečelasim Rivers-om (8 mesecev).*

Ob rojstvu so mi starši dali srednje ime *Anandi*, kar v enem izmed mnogih indijskih jezikov pomeni radost. To ime se je v mojem življenju izkazalo za preroško. Vedno sem bila spontano vesela in resnično radost sem pričela spoznavati, ko sem pri 15 letih predala svoje življenje Jezusu Kristusu. Odraščala sem s čudovitim očetom ter ljubečo in predano mamo.



Že od rosnih let sem vedela, da želim postati žena in mati. Kakorkoli, imela sem pretiran strah pred bolečino rojevanja. Glede na to, da me je moja mama rodila doma in mi vedno govorila, da je bil to najlepši dan v njenem življenju, ne vem natančno kje sem to pobrala. Upala je, da bova nekoč tudi s sestro rodile na domu. Ko sem ji povedala, da želim biti med rojevanjem popolnoma brez zavesti sem jo s tem razburila. Tako zelo sem se bala rojevanja, da sem naokoli stresala idejo, da ne bom nikdar imela otrok katere bi sama rodila, temveč samo posvojene.

Kakorkoli, v mojem odnosu z Bogom sem rasla, moje mišljenje se je pričelo spreminjati. Naučila sem se kaj pravi Sveto pismo o otrocih kot darovih in o Bogu, ki ne želi da živimo v strahu.

Ko sem bila stara 19 let sem odpotovala na misijonsko potovanje v Indijo, kjer sem imela privilegij služiti v sirotišnici in na ulicah uprizarjati drame o Jezusovem življenju. V srednji šoli sem po boleči prekinitvi razmerja prenehala hoditi na zmenke in sem prisegla, da bom počakala Boga, da mi v moje življenje On pripelje moža s katerim se bom poročila. Naredila sem celo seznam stvari katere sem želela v možu in glede tega molila. Na tem misijonskem potovanju se nisem trudila da bi ga našla (romantična razmerja niti niso bila dovoljena, ker smo bili skoraj vsi še najstniki.) Toda že tretji dan na tem potovanju sem vedela, da želim preostanek življenja preživeti s tem svetlolasim fantom iz Colorada, ki je ljubil

Boga in otroke tako, kot jih sama. Vedela sem tudi, da bo potrebno še dolgo čakanje, ker je bil star šele 16 let. Sijajno! Dve čudoviti leti prijateljstva in kasneje krasno leto snubitve in potem sva se poročila.

Med najinim snubljenjem sem pričela gledati za različnimi načini kontrole rojstev. Četudi sem vedela, da si želim imeti otroke, sem bila prepričana, da si jih ne želim takoj.

Kako sem bila pretresena, ko sem ugotovila, da tabletko za preprečevanje nosečnosti, katere sem nameravala jemati, potencialno povzročijo zgodnje spontane splave. Bila sem za življenje (ang.: pro-life); zato te tabletko zame niso bile več ena izmed možnosti. Ko sem svojo zaskrbljenost delila z zaročencem je bil presenetljivo podporen. Tudi on je že od nekdaj vedel, da si želi velike družine.

Bila sva na nekaj urah Naravnega Planiranja Družine, toda konec koncev sva se odločila da načrtovanje najine družine zaupava Bogu. Iz strani dobro misleče družine sva bila ošteta, ker so se bali, da sva premlada in prerevna, da bi takoj imela otroke. Toda trdno stojiva na tleh.

Glej, glej, leto je minilo in ni dojenčka. Takrat glede tega nisva bila preveč zaskrbljena. Uživala sva najino prvo leto poroke in zaposlila sem se z nego dojenčkov v vrtcu. Minilo je leto in pol. Prepričana sem bila, da bom kmalu zanosila. Bila sva na Svetopisemskem tečaju in odšla na najino drugo misijonarsko potovanje v Indijo. Minili sta dve leti in pol in še vedno ni bilo dojenčka!

Sedaj so bili družina in prijatelji zaskrbljeni zaradi drugega razloga. Vljudno sva jim povedala, da se trudiva in ne, ne čutiva da bi glede tega obiskala zdravnika. Preprosto zaupava Gospodu. Naučila sem se se več o prehrani in oba sva pričela bolj skrbeti zase. Sprejela sva delo pomoči staršem težavnih najstnic na krščanskem posestvu. Zelo mi je bilo všeč živeti z 'mojimi dekletji' in jih šolati na domu. Bolj kot kdajkoli sem si želela postati mamica.

Minila so tri leta. Sedaj sem pričela postajati rahlo zaskrbljena. Takrat enkrat sem imela sanje katere ne bom nikoli pozabila. Objemala sem čudovitega dojenčka, katerega prej še nikoli nisem videla. Dojenček mi je pogledal v oči in rekel (četudi je bil premlad da bi že govoril), da bom kmalu imela dojenčka po imenu Joy.

Zbudila sem se in si zapisala sanje v svoj dnevnik, misleč da so bile najbrž od Gospoda.

Prav tako sem posebej pričela moliti k Gospodu da naju naslednjega septembra blagoslovi z dojenčkom. Minila so tri leta in pol. Še dva tedna naju je ločilo od potovanja v Avstralijo, kjer bi obiskovala tečaj glasbe in igranja v misijonarski glasbeni skupini, ko sem ugotovila, da sem noseča! Svojo nosečnost sem preživela med potovanjem po Avstraliji, petjem in govorjenjem o Jezusu na vseh mestih, od gostiln, do šol in cerkva. Potem sva z namenom priprave na rojstvo prišla nazaj v ZDA.

Šestnajstega avgusta, po štirih letih zakona se je najin sin rodil na domu! Bil je popolnoma zdrav z veliko rdečimi lasmi. Poimenovala sva ga Rivers Chiaro, kar pomeni reke polne radosti – Chiaro pomeni v grščini „poln radosti, veselje, zadovoljstvo). Sedaj je star osem mesecev in vsak dan živi tako, kot mu je ime. Sedaj pričenjavo postopek posvojitve bratca za Rivers-a iz Liberije.“

## KRIYA HERZOG

Helena, Montana, ZDA

[iloveindia19@hotmail.com](mailto:iloveindia19@hotmail.com)

## Svojeglav otrok? Obstaja upanje!

Medtem, ko to pišem, je zunaj v grmovju vse mirno. Črn in oranžen kakadu je letel nad menoj in sedaj tiho sedi na bližnji veji, ter bolšči navzdol k meni. Slepeča cvetoča breskev v blesteči barvi se dviga nad menoj spuščajoč svoje vijolične konfetom podobne snežne kosmiče. Bog mi šepeta: „Mandy, te težke preizkušnje bodo minile.“

Lahko je ohrabriti majhen nasmejan obraz, ki žari vate; poljubiš okroglolično bolečo roko in osušiš velike solze iz nežne gladke kože; objameš majhne, ki v vas iščejo moč, podporo, ljubezen in stanovitnost; jim govoriš o Jezusu in vidiš razburjenje v njihovih očeh. Toda kaj se zgodi, ko se vse, kar ste izlili v te majhne darove obrne proti vam? Kako spodbudite tiste otroke, ki na zunaj niso videti potrebni spodbude?

Mogoče ste, kot jaz, celotno življenje vložili v materinstvo, vzgojo, učenje in iskanje spodbud za te, ki so vam zaupani. Mogoče ste ugotovili, da so življenjske okoliščine povzročile, da so se vaši starejši otroci odstranili proč od vsega, kar je vam dragoceno. To za kar ste upali, je videti kot laži v ruševinah.

Skozi vse to Božja beseda še vedno ostaja zvesta in resnična. Sredi nevihte govori tebi ter meni in pravi: „Ne odnehaj početi kar je pravilno. Še naprej zaupaj vame. V določenem času, ko bom v njih storil vse po čemer hrepenim, POTEM boš požela sadove žetve pravičnosti.“

Včasih lahko bojazen imeti otroke, tem ki niso bogaboječi, prepreči vsak dih življenja in radosti v materinskem srcu. Kakorkoli, Božja beseda nas spodbuja, da ne gledamo na okoliščine v katerih smo se znašli, temveč da smo poslušni Njegovi Besedi in ostanemo zvesti in pravični.

Lahko je ljubiti, kadar so naši otroci prijazni, ljubeči, vredni in prijetni, toda kaj se zgodi kadar se položaj spremeni v umazanega, grdega, škodljivega, žaljivega in celo odklonilnega? Takrat moramo Božji nadnaravni ljubezni dovoliti, da ljubi skozi nas. Kadar meso ne more povedati nič več spodbudnega, moramo moliti za Božjega Duha, da nam On razkrije stari, ki so vredne molitve – ljubke stvari, skrite, čeprav obstajajo in stvari resnice, čeprav zavite v mrtvaški prt teme. Na teh stvareh moramo vztrajati.

Božja ljubezen stoji trdno kot mogočna skala. Ne da se je omajati! Tudi kadar smo mi omajani. Ne more se premakniti! Bog nas spodbuja: „Bodi mirna! Brez dvoma ali sence vedi, da sem jaz Bog! Jaz bom izvršil, kar sem načrtoval in nobena okoliščina me ne more zaustaviti. Jaz SEM BOG, tvoj Stvarnik in Stvarnik tvojih otrok. Naredil sem jih v svojo slavo. Poznam konec zgodbe! Zaupaj mi celo takrat kadar ne moreš videti sadov vina, celo kadar ni cvetja na drevesu. V primernem času boš videla osvoboditev. Ne postani razočarana in ne odnehaj. Povrnil ti bom tvojo radost. Ven boš odšla pojoč in mir tvojih otrok bo velik. Bodi zvesta in še naprej bogaboječa mati. Naj Jaz, tvoj Bog naredim ostalo. To je bitka v nebesih, toda to je moje področje.“

Nad seboj vidim čudovito vijolično cvetoče breskovo drevo. Čutim, da me Gospod sprašuje: „Mandy, kaj vidiš pozimi?“

„Ne vidim drugega kot kup na videz mrtvih in osušenih vej,“ odgovorim.

„Poglej ponovno, na te na videz mrtve veje, Mandy. Na zunaj so lahko videti mrtve, toda v njih se pretaka ponovno obujenje. V primernem obdobju se bo to novo življenje prikazalo. To drevo ne bo več videti mrtvo, temveč bo pravzaprav najbolj razkošno drevo v vrtu!“

## **MANDY**

Perth, Zahodna Avstralija

[forwill@aap.net.au](mailto:forwill@aap.net.au)

*Mandy ima pet otrok med 22. in 9. letom starosti.*

## ***Ali stradate za spodbudo?***

Pošljite prazno sporočilo na naslov: [subscribers-on@aboverubies.org](mailto:subscribers-on@aboverubies.org)

Prejemali boste redne sporočila pobožnosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klicu žene in matere. Občasno boste prejeli tudi okrožnico (mini Above Rubies), ki vas bo držala pokonci, dokler ne izide naslednja številka!

*„Prejemanje vaših e-sporočil je moja priljubljena stvar glede posedovanja računalnika.*

*„vaša e-sporočila pobožnosti so kot voda moji duši.“*

*„So kot hrana moji materinski duši!“*

*„naše študije so moja priljubljena pobožnost in ženske informacije vseh časov!“*

Če ste se prijavili na e-seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-sezname imena izpusti brez kakršnegakoli razloga.

## Rojen v 28 tednu!

S svojim možem Justinom sva poročena 13 let. Na noben način, obliko ali navado nisva pričela kot „vzoren krščanski par.“ V najin zakon sem pripeljala svojega sina, katerega sem imela pri sedemnajstih letih in moj mož ga je posvojil.



Odločila sva se za uporabo Depo-Provera sredstva za kontrolo rojstva, ki je povzročilo samomorilne misli in depresijo. To je bila velika napaka. Oba sva se strinjala, da bova imela otroke in najin prvi se je rodil dve leti kasneje. Od takrat sva: „izbrala svojo kontrolo rojstva,“ dokler mi Bog ni položil na srce imeti naslednjega otroka. To je bil proces, dokler nisva imela najinega šestega. Justin je rekel, da misli da imava dovolj otrok. Šest je bilo precej!

Pričela sva zahajati v novo cerkev in spoznala, da Justinov bratranec ravno tako zahaja tja. Neke noči mi je njegova žena med pogovorom povedala, da si je dala zavezati jajcevode in to je bila največja napaka njenega življenja. Govorila je o življenju katerega krmari Bog in imeti toliko otrok, kolikor ti jih Bog da. Ostala sem brez sape! Nikoli še nisem nikogar slišala reči kaj takega! Z Justinom sva odšla domov in se o tem pogovarjala in se strinjala, da svojega življenja ne živiva v popolnosti. Moja naslednja nosečnost, ki je prišla nekaj mesecev po ukinitvi sredstev za kontrolo rojstev, se je končala pri osmih tednih. Med mojim žalovanjem me je Gospod spodbudil, da bo obnovil mojo radost, toda nisem mislila, da bo to lahko storil, ker je bila moja bolečina prevelika. Potem se je rodila Alyssa. Pogledala sem jo in vzkliknila: „Uspelo ti je! Zgodilo se je tako, kot si rekel, obnovil si mojo radost!“ Nič ni zaustavilo moje vere!

Ko je bila Alyssa stara enajst mesecev sem bila ponovno noseča. Bolj nisem mogla biti srečna! Pri dvanajstih tednih sem pričela krvaveti. Osebje v bolnišnici ni imelo pojma kaj se dogaja in me je poslalo domov. Bila sem fizično in čustveno izčrpana in sem zgodaj odšla v posteljo. Justin je prišel s takšnim ognjem v očeh, kakršnega že dolgo nisem videla. Rekel je, da je molil in da mu je Bog rekel, da nama skuša sovražnik odvzeti najinega dojenčka, toda da bo vse dobro z njim. Moj mož in moj Bog sta poskrbela za to.

Nekaj dni kasneje mi je kot strela iz jasnega prišlo na misel ime Isaiah. Kar pomeni 'rešen od Boga.' Tudi Justinu je bilo všeč. Vedela sva, da je to njegovo ime, toda nisva še videla najhujšega.

Isaiah je bil rojen tri mesece prezgodaj, v 28. tednu. Komaj sem uspela priti nazaj do bolnišnice potem ko so me poslali domov samo dve uri pred tem. Bilo je najbolj boleče in strahovito rojstvo kar sem jih imela. Takoj je bil prestavljen v večjo bolnišnico, kjer nama je po nekaj urah zdravnik rekel: „Je v dihalni napaki; njegovo srce bije z 220 udarci na minuto. Mislimo, da bo umrl. Pridite sedaj nazaj sem.“

Ko sva se približevala stranici njegove postelje, sem opazila da je videti siv.

Možgane so prešinile misli: „Kako bom povedala otrokom? Ko sem izgubila otroka so komaj prenesli. Ne vem, če bodo to zmogli. Ne vem niti kako pokopati dojenčka. Ugibam, da bi ga lahko pokopali poleg babice Great.“ Potem pa kot bi mi Bog dal klofuto. Pogledala sem Justina, kateremu so po licu polzele solze in mu rekla: „Pojdi in reci najinim staršem naj pričnejo moliti.“

Pričela sem moliti za tega dojenčka, kot še nikoli doslej. Na misel mi je prišel verz iz pisma [Hebrejcem 11,1](#): „Je pa vera obstoj (ali temelj ali gotovost glede) resničnosti, v katere upamo, zagotovilo (ali dokaz ali razvidnost) stvari, ki jih ne vidimo.“ Naslednje kar se je zgodilo ni bilo nič manj kot čudež. Najinega sina sem opazovala kako se je spreminjal iz sive v svetlo rdečo barvo. Njegovo telo brez življenja je pričelo delovati z ventilatorjem in njegov srčni utrip se je upočasnil.

Po desetih dolgih tednih na intenzivni negi, medtem ko so moji otroci hodili sem in nazaj, sva prišla domov. Zaradi pulmonarne hipertenzije (povečan krvni pritisk; tudi v pljučih) je bil priključen na monitor in kisik. 13. decembra 2006 sva poklicala Tima (najinega fanta za kisik!) in mu povedala naj pride po svoje posode ter mu povedala, da ga je bilo lepo spoznati, toda da upava, da se v takih okoliščinah ne bomo več srečali!

Bolj kot se je približeval njegov prvi rojstni dan, bolj sem pričela dobivati napade panike podoživljanja minulih dogodkov. Razpisala sem največjo zabavo, kot sem jo lahko; samo da bi imela zabavo, katera bo prevladala mojo notranjo bolečino.

Isaiah je sedaj star 15 mesecev in razen njegove telesne teže ne bi nikoli uganil, da je bil zelo majhen nedonošenček. Še vedno ne hodi in ne potegne se še navzgor, da bi stal. Toda vem, da to ni zato ker bi bilo nekaj narobe, temveč zato ker noče. Nikoli se ni naučil plaziti, toda premika se z rokami in nogami tako, da ima zadnjico pri tleh! Na ta način lahko gre neverjetno hitro. Poskusi, da vstane in hodi so samo korak stran!

Gledala sem ga in se nisem mogla prenehati zahvaljevati Bogu za Njegovo milost, Njegovo veličino in Njegovo zvestobo. Rada bi zbrala skupaj še zgodbe o drugih, ki so šli skozi podobne preizkušnje in lahko pričujejo o Božji veličini in ljubezni! In na vsakem oddelku za intenzivno nego bi pustila izvod knjige, da bi lahko tudi drugi starši pridobili upanje in spodbudo. Če imate zgodbo, mi jo prosim pošljite!

## **HEATHER POWELL**

Fostorio, Ohio, ZDA

[powell10@gmail.com](mailto:powell10@gmail.com)

*Justin-ovi in Heatherini otroci so Britton (15), Devon (11), Trinity (10), Killian (8), Arianna (6), Ceara (4), Alyssa (2), Isaiah (15 mesecev) in dojenček predvidoma oktobra 2007.*

## **PAYPAL**

### **MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES**

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies iz kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na spletno stran Above Rubies, [www.aboverubies.org](http://www.aboverubies.org)
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

### **ONLINE DONACIJE**

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran [www.aboverubies.org](http://www.aboverubies.org) in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal.“

### **SE SELITE**

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.,

## **CENA NAROČNINE**

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih oseb. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

### **AMERIKA**

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: [aboverubies@hughes.net](mailto:aboverubies@hughes.net)

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

### **AVSTRALIJA**

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: [admin@aboverubies.org.au](mailto:admin@aboverubies.org.au)

Tel:/Fax (07) 5543 4744

### **KANADA - BC and Zahod**

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB T0H 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: [bree\\_4jesus@yahoo.ca](mailto:bree_4jesus@yahoo.ca)

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:  
C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5  
Marie Ferreira: [arnewinfo@yahoo.ca](mailto:arnewinfo@yahoo.ca)

### **CANADA – Vzhod**

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3  
Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

### **MALEZIJA**

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620  
Petaling Jaya, Selangor  
Rosalyn Khoo: [aboverubiesmalaysia@gmail.com](mailto:aboverubiesmalaysia@gmail.com)  
Tel: (60) 5638 3522

### **NOVA ZELANDIJA**

PO Box 4232, Mount Maunganui  
Heather Jones: [aboverubies@xtra.co.nz](mailto:aboverubies@xtra.co.nz)  
Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

### **PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA**

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352  
Lisa Thorpe: [thorpe@dodo.com.au](mailto:thorpe@dodo.com.au)

### **SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA\***

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408  
Jenny/Ruthie: [rubies@singnet.com.sg](mailto:rubies@singnet.com.sg)  
Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

### **JUŽNA AFRIKA**

PO Box 3916, Durbanville 7551  
Linnie and Christo Lues: [aboverubies@absamail.co.za](mailto:aboverubies@absamail.co.za)  
Tel: 021 976 0883

### **JUŽNI PACIFIK**

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand  
Margarett Hartnett: [arubiessouthpacific@clear.net.nz](mailto:arubiessouthpacific@clear.net.nz)

### **JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD**

Email [nancy@aboverubies.org](mailto:nancy@aboverubies.org)

### **VELIKA BRITANIJA IN EVROPA**

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA  
John and Alice Gurr: [aboverubies@ntlworld.com](mailto:aboverubies@ntlworld.com)  
Tel: (020) 8224 3628



Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

\* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

\* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

\* **Jugovzhodna Azija:** Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

## **Domovi radosti!**

Oh, daj nam domove z bogaboječimi očeti, materami,  
ki vedno polagajo svoje upanje in zaupanje v Njega;  
katerih nežno potrpljenje trušč nikoli ne moti,  
katerih mir in pogum težave nikoli ne zameglijo;  
dom, kjer vsak najde radost v služenju drugim,  
in ljubezen, ki še vedno sije skozi temne in krute dni.